

Nr 235.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av avtal mellan Sverige och Nederländerna för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet samt beträffande skatter å kvarlåtenskap; given Stockholms slott den 25 april 1952.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finans- och utrikesdepartementsärenden för den 28 mars 1952 och över finansärenden för denna dag samt med överlämnande av två denna dag undertecknade avtal mellan Sverige och Nederländerna för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet samt å kvarlåtenskap, jämte till avtalen hörande protokoll, vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att

dels godkänna nämnda avtal och protokoll;

dels ock i övrigt bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen denna dag hemställt.

GUSTAF ADOLF.

Per Edvin Sköld.

Verdrag

tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Zweden tot het vermijden van dubbele belasting en tot het vaststellen van regelen voor wederzijdse administratieve hulp met betrekking tot belastingen van inkomsten en van vermogen.

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden en Zijne Majesteit de Koning van Zweden,

Bezield door de wens, zoveel mogelijk dubbele belasting te vermijden en regels voor wederzijdse administratieve hulp vast te stellen met betrekking tot belastingen van inkomsten en van vermogen,

Hebben besloten te dien einde een Verdrag te sluiten,

En hebben tot Hun gevolmachtigen benoemd, te weten:

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

De Heer W. A. A. M. Daniels, Hoogsterzelve buitengewoon Gezant en gevolmachtigd Minister te Stockholm,

Zijne Majesteit de Koning van Zweden
Zijn Minister van Buitenlandse Zaken
Zijne Excellentie Östen Undén,

Die, na elkander hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten te hebben overgelegd, zijn overeengekomen als volgt:

Artikel 1.

Dit Verdrag is van toepassing op natuurlijke personen en lichamen, die inwoner zijn van Zweden of van Nederland.

Artikel 2.

§. 1. Dit Verdrag heeft slechts betrekking op belastingen en heffingen van inkomsten en van vermogen, te betalen aan de Staat of aan de provinciën, gemeenten of andere staatkundige onderdelen,

Avtal

mellan Konungariket Sverige och Konungariket Nederländerna för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

Hans Majestät Konungen av Sverige och Hennes Majestät Drottningen av Nederländerna,

föranledda av önskan att i görligaste mån undvika dubbelbeskattning samt fastställa bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet,

hava för detta ändamål beslutat att ingå ett avtal

och hava utsett såsom sina befullmäktigade ombud:

Hans Majestät Konungen av Sverige:
Sin Minister för Utrikes Ärendena,
Hans Excellens Östen Undén; och
Hennes Majestät Drottningen av Nederländerna:

W. A. A. M. Daniels, Hennes Majestäts Envoyé extraordinaire och Ministre plénipotentiaire i Stockholm,

vilka, efter att hava företett sina fullmakter, som befunnits i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1.

Detta avtal är tillämpligt å fysiska och juridiska personer, som äro bosatta i Sverige eller i Nederländerna.

Artikel 2.

§ 1. Detta avtal avser endast skatter å inkomst eller förmögenhet till staten eller till provinser, kommuner eller andra statliga eller kommunala enheter, härunder inbegripna engångsskatter å

daaronder begrepen vermogensheffingen in eens en vermogensaanwasbelastingen, alsmede belastingen in de vorm van opcenten.

§. 2. De belastingen, welke het onderwerp van dit Verdrag vormen, zijn:

Voor zoveel Zweden betreft:

- (a) de Rijksinkomstenbelasting, met inbegrip van de couponbelasting,
 - (b) de Rijksvermogensbelasting,
 - (c) de gemeentelijke inkomstenbelasting,
- (hierna te noemen: »Zweedse belasting»);

Voor zoveel Nederland betreft:

- (a) de inkomstenbelasting,
 - (b) de loonbelasting,
 - (c) de vennootschapsbelasting,
 - (d) de dividendbelasting,
 - (e) de commissarissenbelasting,
 - (f) de vermogensbelasting,
- (hierna te noemen: »Nederlandse belasting»).

§. 3. Dit Verdrag zal ook van toepassing zijn op elke andere belasting van in wezen gelijksoortige aard, in een van de Verdragsluitende Staten geheven na de dagtekening van de ondertekening van dit Verdrag.

§. 4. Ingeval de belastingwetten in een van de Verdragsluitende Staten enigszins belangrijk gewijzigd worden zal de bevoegde autoriteit van deze Staat de wijziging ter kennis van de bevoegde autoriteit in de andere Staat brengen, opdat in dit Verdrag die veranderingen worden aangebracht of aan het Verdrag die uitlegging wordt gegeven, welke noodzakelijk mogen worden geacht.

Artikel 3.

§. 1. Zoals gebezigd in dit Verdrag:

(a) betekent de uitdrukking: »Nederland» alleen het Koninkrijk der Nederlanden in Europa;

(b) betekenen de uitdrukkingen: »inwoner van Zweden» en »inwoner van Nederland»:

ten aanzien van natuurlijke personen, onderscheidenlijk ieder natuurlijk per-

förmögenhet och skatter å förmögenhetsökning ävensom tillägsskatter.

§. 2. De skatter, som avses i detta avtal, äro:

beträffande Sverige:

- a) statlig inkomstskatt, kupongskatten däri inbegripen,
- b) statlig förmögenhetsskatt och
- c) kommunal inkomstskatt,

(dessa skatter sammanfattas i det följande under benämningen »svensk skatt»);

beträffande Nederländerna:

- a) inkomstskatt,
- b) skatt å arbetslön,
- c) bolagsskatt,
- d) skatt å utdelning,
- e) skatt å styrelsearvoden m. m. och
- f) förmögenhetsskatt,

(dessa skatter sammanfattas i det följande under benämningen »nederlandsk skatt»).

§. 3. Detta avtal skall tillämpas även å alla andra skatter av i huvudsak likartat slag, som påläggas i någon av de avtalsslutande staterna efter under-tecknandet av detta avtal.

§. 4. Därest mera väsentlig ändring äger rum i skattelagstiftningen i någon av de avtalsslutande staterna, skall behörig myndighet i denna stat därom underrätta behörig myndighet i den andra staten i syfte att åvägbringa erforderliga ändringar i eller regler för tillämpning av detta avtal.

Artikel 3.

§. 1. I detta avtal skola följande uttryck hava nedan angiven betydelse:

a) Uttrycket »Nederländerna» betyder allenast Konungariket Nederländernas europeiska område.

b) Uttrycken »person, bosatt i Sverige» och »person, bosatt i Nederländerna» åsyfta:

vad beträffar fysiska personer, varje fysisk person, som enligt svenska be-

soon, die voor de toepassing van de Zweedse belasting in Zweden woont, en ieder natuurlijk persoon, die voor de toepassing van de Nederlandse belasting in Nederland woont;

met betrekking tot lichamen, onderscheidenlijk elk lichaam, dat is opgericht naar Zweeds recht en elk lichaam, dat is opgericht naar Nederlands recht, of, indien een lichaam niet op die wijze is opgericht, een lichaam, waarvan het bedrijf wordt geleid en bestuurd onderscheidenlijk in Zweden of in Nederland.

Indien een natuurlijk persoon geacht kan worden een inwoner van beide Verdragsluitende Staten te zijn, wordt hij in de zin van dit Verdrag beschouwd als een inwoner van de Staat, waarmede zijn persoonlijke en economische betrekkingen het sterkst zijn. Indien zijn woonplaats volgens deze regel niet kan worden bepaald wordt de natuurlijke persoon beschouwd een inwoner te zijn van de Staat, waarvan hij onderdaan is. Mocht hij onderdaan zijn van beide Staten of van geen van de Staten, dan zullen de bevoegde autoriteiten een overeenkomst treffen met betrekking tot elk bijzonder geval;

(c) betekent de uitdrukking: »lichaam» een vennootschap, vereniging of andere organisatie of rechtskundige eenheid;

(d) betekent de uitdrukking: »Zweedse onderneming» een onderneming op het gebied van nijverheid of handel, gedreven door een inwoner van Zweden, en betekent de uitdrukking: »Nederlandse onderneming» een onderneming op het gebied van nijverheid of handel, gedreven door een inwoner van Nederland; en betekenen de uitdrukkingen: »onderneming van een van de Verdragsluitende Staten» en »onderneming van de andere Verdragsluitende Staat» een Zweedse onderneming of een Nederlandse onderneming, al naar het zinsverband vereist;

(e) betekent de uitdrukking: »bevoegde autoriteit», voor zoveel betreft Zweden, de Minister van Financien of zijn bevoegde vertegenwoordiger, en voor zoveel betreft Nederland, de Minister van Financien of zijn bevoegde vertegenwoordiger.

§ 2. Voor de toepassing van de

skattningsregler anses bosatt (eller stadigvarande vistas) i Sverige, respektive varje fysisk person, som enligt nederländska beskattningsregler anses bosatt i Nederländerna;

vad beträffar bolag, varje bolag, som bildats enligt svensk lag, respektive varje bolag, som bildats enligt nederländsk lag, ävensom, såvitt angår bolag som icke bildats vare sig enligt svensk eller nederländsk lag, varje bolag vars rörelse ledes och övervakas i Sverige respektive i Nederländerna.

Därest en fysisk person kan anses bosatt i båda de avtalslutande staterna, skall han enligt detta avtal anses bosatt i den stat, med vilken han har de starkaste personliga och ekonomiska förbindelserna. Kan frågan om var personen skall anses bosatt icke avgöras med tillämpning av denna regel, anses han vara bosatt i den stat, i vilken han äger medborgarskap. Är han medborgare i båda staterna eller är han icke medborgare i någon av staterna, skola behöriga myndigheter träffa överenskommelse från fall till fall.

c) Uttrycket »bolag» inbegriper aktiebolag, föreningar samt andra sammanlutningar eller juridiska personer.

d) Uttrycket »svenskt företag» betyder ett rörelseidkande företag, som bedrivs av en person, bosatt i Sverige, och uttrycket »nederländskt företag» betyder ett rörelseidkande företag, som bedrivs av en person, bosatt i Nederländerna; uttrycken »företag i en av de avtalslutande staterna» och »företag i den andra avtalslutande staten» betyda ett svenskt företag eller ett nederländskt företag, allteftersom sammanhanget kräver.

e) Uttrycket »behörig myndighet» betyder för Sveriges vidkommande finansministern eller hans befullmäktigade ombud och för Nederländernas vidkommande finansministern eller hans befullmäktigade ombud.

§ 2. Då någon av de avtalslutande

bepalingen van dit Verdrag door ieder van de Verdragsluitende Staten zal elke niet in dit Verdrag omschreven uitdrukking, tenzij het zinsverband anders vereist, de betekenis hebben, welke die uitdrukking heeft volgens de wetten van die Verdragsluitende Staat met betrekking tot de belastingen, welke het onderwerp vormen van dit Verdrag.

Artikel 4.

§. 1. Inkomsten en vermogen zijn slechts aan belasting onderworpen in de Verdragsluitende Staat waar de belastingplichtige als inwoner wordt beschouwd, mits dit Verdrag niet een regel van andere strekking bevat.

§. 2. De onverdeelde boedel van een overledene wordt beschouwd als inwoner van de Staat, waar de overledene ten tijde van zijn overlijden als inwoner moet worden beschouwd.

Artikel 5.

§. 1. Inkomsten verkregen uit onroerende zaken (met inbegrip van vermogenswinsten door de verkoop of verwisseling van onroerende zaken) zijn slechts aan belasting onderworpen in die Staat waar de onroerende zaken zijn gelegen.

§. 2. Royalties betaald met betrekking tot de exploitatie van onroerende zaken worden op dezelfde wijze belast als inkomsten, verkregen uit onroerende zaken.

§. 3. Royalties betaald met betrekking tot de exploitatie van een mijn of van enige andere vorm van exploitatie van natuurlijke hulpbronnen, welke geen onroerende zaken uitmaken, zijn slechts aan belasting onderworpen in de Staat, waar de mijn of natuurlijke hulpbron is gelegen.

Artikel 6.

§. 1. Nijverheids- of handelsvoordelen van een onderneming van een van de Verdragsluitende Staten zijn in de andere Verdragsluitende Staat niet aan belasting onderworpen, tenzij de onderneming haar bedrijf in de andere Verdragsluitende Staat uitoefent door

staterna tillämpar bestämmelserna i detta avtal, skall, såvitt icke sammanhanget annorlunda kräver, varje däri förekommande uttryck, vars innebörd icke särskilt angivits i avtalet, anses hava den betydelse, som uttrycket har enligt den ifrågavarande statens lagar beträffande sådana skatter, som äro föremål för detta avtal.

Artikel 4.

§ 1. Såframt ej annat stadgas i detta avtal, beskattas inkomst och förmögenhet allenast i den av de avtalsslutande staterna, där den skattskyldige anses vara bosatt.

§ 2. Oskift dödsbo skall anses vara bosatt i den stat, där den avlidne skall anses hava varit bosatt vid dödsfallet.

Artikel 5.

§ 1. Inkomst av fast egendom (däri inbegripet vinst å försäljning eller byte av fast egendom) beskattas allenast i den stat, där den fasta egendomen är belägen.

§ 2. Royalty för nyttjande av fast egendom anses i beskattningshänseende likställd med inkomst av fast egendom.

§ 3. Royalty för bearbetande av gruva eller annan naturtillgång, som ej är fast egendom, beskattas endast i den stat, där gruvan eller naturtillgången är belägen.

Artikel 6.

§ 1. Inkomst av rörelse, åtnjuten av ett företag i en av de avtalsslutande staterna, skall icke bliva föremål för beskattning i den andra avtalsslutande staten för såvitt icke företaget bedriver rörelse i sistnämnda stat från ett därstädes beläget fast driftställe. Är så

middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien zij haar bedrijf aldus uitoefent, mag de andere Verdragsluitende Staat die voordelen belasten, maar slechts dat deel daarvan dat aan die vaste inrichting is toe te rekenen.

Vermogenswinsten, verkregen door de verkoop of verwisseling van een bedrijf of van een gedeelte ervan, worden beschouwd als nijverheids- of handelsvoordelen.

§ 2. Indien een onderneming van een van de Verdragsluitende Staten in de andere Verdragsluitende Staat haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, zullen aan die vaste inrichting worden toegekend de nijverheids- of handelsvoordelen, die zij geacht zou kunnen worden in die andere Verdragsluitende Staat te behalen, indien zij een onafhankelijke onderneming ware, welke dezelfde of soortgelijke werkzaamheden uitoefende onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en welke als willekeurig derde transacties aangaang met de onderneming, waarvan zij een vaste inrichting is.

§ 3. De uitdrukking: »vaste inrichting» betekent een directie, filiaal, fabriek, kantoor, werkplaats, verkooplokaal of andere vaste bedrijfsinrichting, een mijn of andere plaats van natuurlijke hulpbronnen, in exploitatie. Zij omvat ook een plaats waar ingevolge een overeenkomst een bouwwerk wordt uitgevoerd gedurende een tijdvak van tenminste een jaar, maar zij omvat niet een vertegenwoordiging, tenzij de vertegenwoordiger een algemene machtiging heeft om te onderhandelen en overeenkomsten af te sluiten namens de onderneming, en deze dit recht gewoonlijk uitoefent, dan wel een goederenvoorraad heeft, waaruit hij regelmatig bestellingen uitvoert namens de onderneming. In dit verband:

1) wordt een onderneming van een van de Verdragsluitende Staten niet geacht een vaste inrichting in de andere Verdragsluitende Staat te hebben enkel op grond van het feit, dat zij in die andere Verdragsluitende Staat bedrijfs-handelingen verricht door middel van een *bona fide* makelaar of commis-

fallet, äger den andra avtalslutande staten beskatta inkomsten men endast så stor del därav, som är hänförlig till det fasta driftstället.

Såsom inkomst av rörelse anses jämväl vinst, som erhålles genom försäljning eller byte av rörelsen eller del därav.

§ 2. Då ett företag i en av de avtalslutande staterna bedriver rörelse i den andra avtalslutande staten från ett därstädes beläget fast driftställe, skall till det fasta driftstället hänföras den inkomst av rörelse, som driftstället kan antagas skola hava åtnjutit i denna andra stat, därest driftstället varit ett oberoende företag med samma eller liknande verksamhet, bedriven under samma eller liknande villkor, samt driftstället självständigt avslutat affärer med det företag, till vilket det fasta driftstället hör.

§ 3. Uttrycket »fast driftställe» innefattar plats där företaget har sin ledning, filial, fabrik, kontor, verkstad, försäljningsställe eller annat fast affärsställe, ävensom gruva eller annan naturtillgång, som är föremål för bearbetning. Uttrycket i fråga innefattar även plats för byggnadsföretag, som utföres å entreprenad under en tidrymd av minst ett år, men inbegriper däremot icke en agentur, med mindre agenten har och regelbundet utnyttjar en allmän fullmakt att förhandla och sluta avtal å företagets vägnar eller har ett varulager, från vilket han regelbundet effektuerar order å företagets vägnar. Med avseende härå märkes följande:

1) Ett företag i en av de avtalslutande staterna anses icke hava ett fast driftställe i den andra avtalslutande staten allenast å den grund, att företaget uppehåller affärsförbindelser i den andra avtalslutande staten genom förmedling av en fullt fristående mäklare eller kommissionär, som därvidlag en-

sionnair, handelende in de normale uitoefening van zijn bedrijf als zodanig;

2) stempelt het feit, dat een onderneming van een van de Verdragsluitende Staten in de andere Verdragsluitende Staat een vaste bedrijfsinrichting heeft uitsluitend voor het aankopen van waren of andere koopmansgoederen op zich zelf die vaste bedrijfsinrichting niet tot een vaste inrichting van de onderneming;

3) stempelt het feit, dat een lichaam, dat een inwoner is van een van de Verdragsluitende Staten, een dochteronderneming heeft, welke een inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat of welke haar bedrijf uitoefent in die andere Verdragsluitende Staat (hetzij door middel van een vaste inrichting of op andere wijze), op zich zelf die dochteronderneming niet tot een vaste inrichting van haar moedermaatschappij.

§ 4. Van de voordelen, welke opkomen aan een onderneming van een van de Verdragsluitende Staten wordt geen deel toegerekend aan een vaste inrichting gevestigd in de andere Verdragsluitende Staat enkel op grond van aankoop van waren of andere koopmansgoederen in die andere Verdragsluitende Staat door de onderneming.

§ 5. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten kunnen bij overeenkomst regelen vaststellen voor de verdeling van nijverheids- of handelsvoordelen.

Artikel 7.

Indien

(a) een onderneming van een van de Verdragsluitende Staten onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, of het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat, of

(b) dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van of het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van een van de Verdragsluitende Staten en van een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat,

en in elk van beide gevallen, tussen

dast fullgör uppdrag, som tillhöra hans vanliga affärsverksamhet.

2) Den omständigheten, att ett företag i en av de avtalslutande staterna har ett fast affärsställe i den andra avtalslutande staten uteslutande för inköp av varor, skall icke i och för sig medföra att detta affärsställe betraktas såsom ett fast driftställe för företaget.

3) Den omständigheten, att ett bolag, som anses bosatt i en av de avtalslutande staterna, har ett dotterbolag, som anses bosatt i den andra avtalslutande staten eller som driver rörelse i denna andra stat (vare sig detta sker från ett fast driftställe eller annorledes), skall icke i och för sig medföra att dotterbolaget betraktas såsom ett fast driftställe för moderbolaget.

§ 4. Ingen del av den inkomst, som uppkommer för ett företag i en av de avtalslutande staterna, må anses hänförlig till ett fast driftställe i den andra avtalslutande staten allenast av den anledningen, att företaget inköper varor i denna andra stat.

§ 5. Behöriga myndigheter i de avtalslutande staterna äga träffa överenskommelse om regler för fördelning av rörelseinkomst.

Artikel 7.

Beträffande sådana fall, då

a) ett företag i en av de avtalslutande staterna direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller övervakningen av ett företag i den andra avtalslutande staten eller äger del av detta företags kapital eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltaga i ledningen eller övervakningen av såväl ett företag i en av de avtalslutande staterna som ett företag i den andra avtalslutande staten eller äga del i båda dessa företags kapital,

skall iakttagas följande:

de twee ondernemingen in haar handels- of financieele relaties, voorwaarden zijn gemaakt of opgelegd, welke afwijken van die, welke zouden zijn gemaakt tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen voordelen, welke zonder deze voorwaarden zouden zijn opgekomen aan een van de ondernemingen, maar tengevolge van die voorwaarden haar niet zijn opgekomen, begrepen worden in de voordelen van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast. Als gevolg daarvan dienen de noodzakelijke verbeteringen te worden aangebracht met betrekking tot de inkomsten van de andere onderneming.

Artikel 8.

Voordelen behaald met het exploiteren van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer zijn slechts aan belasting onderworpen in die Staat, waar het werkelijke middelpunt van het bestuur is gevestigd, mits de schepen of luchtvaartuigen de nationaliteit van die Staat hebben.

Artikel 9.

§ 1. Dividenden betaald door een lichaam dat een inwoner is van Nederland aan een inwoner van Zweden, zullen zijn vrijgesteld van Nederlandse belasting, tenzij de dividenden zijn toe te rekenen aan een vaste inrichting in Nederland.

§ 2. Zweedse belasting op dividenden betaald door een lichaam dat een inwoner van Zweden is aan een inwoner van Nederland, zal 10 % niet overschrijden, tenzij de dividenden zijn toe te rekenen aan een vaste inrichting in Zweden; behoudens dat indien de inwoner van Nederland een lichaam is, dat onmiddellijk of middellijk, niet minder dan 50 % beheerst van het gehele stemrecht van het lichaam, dat de dividenden betaalt, de dividenden vrijgesteld zullen zijn van Zweedse belasting, tenzij zij aan een vaste inrichting in Zweden zijn toe te rekenen.

§ 3. Indien de dividenden ontvangen worden door een aandelenmaatschappij,

Om mellan företagen i handels- eller andra ekonomiska förbindelser avtalas eller föreskrivas villkor, som avvika från dem som skulle hava avtalats mellan två av varandra oberoende företag, må alla vinster, som skulle hava tillkommit det ena företaget om sagda villkor icke funnits men som på grund av villkoren ifråga icke tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomster och beskattas i överensstämmelse därmed. Som följd härav skola erforderliga ändringar göras beträffande inkomstberäkningen för det andra företaget.

Artikel 8.

Inkomst av internationell sjöfart eller luftfart beskattas allenast i den stat, där platsen för den verkliga ledningen är belägen, under förutsättning att fartygen eller luftfartygen äga denna stats nationalitet.

Artikel 9.

§ 1. Utdelning från ett bolag, som anses bosatt i Nederländerna, till en person, som är bosatt i Sverige, skall vara undantagen från nederländsk skatt, såframt icke utdelningen är hänförlig till ett fast driftställe i Nederländerna.

§ 2. Svensk skatt å sådan utdelning, som av ett bolag, vilket anses bosatt i Sverige, utbetalas till en person, som är bosatt i Nederländerna, må icke överstiga 10 procent, såframt icke utdelningen är hänförlig till ett fast driftställe i Sverige; i sådana fall, då utdelningen uppbäres av ett bolag, som anses bosatt i Nederländerna och som direkt eller indirekt behärskar minst 50 procent av röstetalet för samtliga aktier i det bolag, som utbetalar utdelningen, skall dock utdelningen vara undantagen från svensk skatt, såframt icke utdelningen är hänförlig till ett fast driftställe i Sverige.

§ 3. I sådana fall, då utdelningen uppbäres av ett aktiebolag, som direkt

welke onmiddellijk of middellijk, niet minder dan 50 % beheerst van het gehele stemrecht van het lichaam, dat de dividenden betaalt, zullen de dividenden zijn vrijgesteld van belasting in de Staat, waarvan de ontvanger van de dividenden inwoner is, mits overeenkomstig de wetten van die Staat de dividenden vrijgesteld zouden zijn van belasting, indien beide lichamen inwoner van die Staat waren geweest.

Artikel 10.

§ 1. Interest, verkregen uit bronnen in een van de Verdragsluitende Staten door een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat is vrijgesteld van belasting in die eerstbedoelde Staat, tenzij de interest is toe te rekenen aan een vaste inrichting in die Staat.

§ 2. In dit artikel omvat de uitdrukking: »interest» mede interest op obligaties, pandbrieven, schuldbewijzen of ter zake van enige andere vorm van schuldenaarschap.

§ 3. Indien een interest hoger is dan een billijke en redelijke vergoeding terzake van de schuld waarvoor de interest wordt voldaan, is de vrijstelling, bepaald bij dit artikel, slechts van toepassing op het deel van de interest, dat met zulk een billijke en redelijke vergoeding overeenkomt.

Artikel 11.

§ 1. Royalties, verkregen uit bronnen in een van de Verdragsluitende Staten door een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, zijn vrijgesteld van belasting in die eerstbedoelde Staat.

§ 2. In dit artikel betekent de uitdrukking: »royalties» elke royalty of ander bedrag betaald als vergoeding voor het gebruik van of voor het recht van gebruik van een auteursrecht, octrooi, model, geheim procédé of recept, handelsmerk of andere soortgelijke zaak, maar zij omvat niet zodanige royalty als bedoeld is in artikel 5.

§ 3. Indien een royalty hoger is dan een billijke en redelijke vergoeding

eller indirect behërskar minst 50 procent av röstetalet för samtliga aktier i det bolag, som utbetalar utdelningen, skall utdelningen vara undantagen från beskattning i den stat, där utdelningsmottagaren anses vara bosatt, dock endast i den mån utdelningen enligt nämnda stats lagar skulle hava varit undantagen från beskattning om båda bolagen hade varit bosatta i den staten.

Artikel 10.

§ 1. Räkta, som uppbäres från inkomstkällor i den ena avtalslutande staten av en i den andra avtalslutande staten bosatt person, skall vara undantagen från skatt i den förstnämnda staten, såframt icke räntan är hänförlig till ett fast driftställe i denna stat.

§ 2. Under uttrycket »ränta» inbegripes i denna artikel ränta å obligationer, in-teckningar, skuldsedlar, debentures och varje annat slag av skuld.

§ 3. I sådana fall, då räntan till beloppet överstiger vad som utgör en rimlig och skälig ersättning med hänsyn till den skuld, för vilken räntan betalas, skall skattebefrielsen enligt förevarande artikel gälla allenast för så stor del av räntan, som utgör en sådan rimlig och skälig ersättning.

Artikel 11.

§ 1. Royalty, som uppbäres från inkomstkällor i den ena avtalslutande staten av en i den andra avtalslutande staten bosatt person, skall vara undantagen från skatt i den förstnämnda staten.

§ 2. Med uttrycket »royalty» förstås i denna artikel varje slag av royalty eller annat belopp, som utbetalas såsom ersättning för nyttjanderätten eller ensamrätten till varje slag av författar- och förlagsrätt, patent, ritning, hemlig fabriktionsmetod och recept, varumärke eller annan dylik egendom, men däremot icke royalty av sådant slag som omförmäles i artikel 5.

§ 3. I sådana fall, då royaltyn till beloppet överstiger vad som utgör en

terzake van de rechten, waarvoor de royalty wordt voldaan, is de vrijstelling, bepaald bij dit artikel, slechts van toepassing op het deel van de royalty, dat met zulk een billijke en redelijke vergoeding overeenkomt.

§ 4. Een som ineens uit bronnen in een van de Verdragsluitende Staten verkregen door de verkoop van octrooirechten door een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, is vrijgesteld van belasting in de eerstbedoelde Staat.

Artikel 12.

Beloningen voor arbeid of persoonlijke diensten alsmede opbrengst van vrije beroepen en beroepen op het gebied van kunst, uitgeoefend in een van de Verdragsluitende Staten door een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, zijn slechts belastbaar in die Verdragsluitende Staat waar de arbeid of de diensten worden verricht, voor zover in de volgende artikelen niet anders is bepaald.

Artikel 13.

Beloningen voor arbeid of persoonlijke diensten, geheel of voornamelijk verricht op schepen of in luchtvaartuigen, welke de nationaliteit van een van de Verdragsluitende Staten hebben, zullen slechts in die Staat belastbaar zijn.

Artikel 14.

§ 1. Een inwoner van Zweden is vrijgesteld van Nederlandse belasting ter zake van beloning voor arbeid of persoonlijke diensten verricht in Nederland, indien

(a) hij in Nederland verblijf houdt voor een tijdvak of tijdvakken, welke gedurende het belastingjaar een totaal van honderd drie en tachtig dagen niet te boven gaan, en

(b) de diensten verricht worden voor of ten behoeve van een inwoner van Zweden.

§ 2. Een inwoner van Nederland is vrijgesteld van Zweedse belasting terzake van beloning voor arbeid of persoonlijke diensten verricht in Zweden, indien

rimlig och skälig ersättning för de rättigheter på grund varav royaltyn utbetalas, skall skattebefrielsen enligt förevarande artikel gälla allenast för så stor del av royaltyn, som utgör en sådan rimlig och skälig ersättning.

§ 4. Kapitalbelopp, som uppbäres från inkomstkällor i en av de avtalslutande staterna genom försäljning av patenträttigheter av en person, vilken är bosatt i den andra avtalslutande staten, skall vara undantaget från beskattning i den förstnämnda staten.

Artikel 12.

Såframt ej annat stadgas i de följande artiklarna, beskattas inkomst av sådan tjänst eller sådant fritt yrke, som utövats i en av de avtalslutande staterna av en person bosatt i den andra avtalslutande staten, allenast i den stat i vilken tjänsten eller yrket utövats. ■

Artikel 13.

Inkomst av tjänst skall, därest tjänsten helt och hållet eller till huvudsaklig del fullgjorts ombord å fartyg eller luftfartyg, vilka äga en av de avtalslutande staternas nationalitet, beskattas allenast i denna stat.

Artikel 14.

§ 1. En person, som är bosatt i Sverige, skall vara befriad från nederländsk skatt å inkomst av tjänst, som utförts i Nederländerna, under förutsättning

a) att han vistas i Nederländerna under en tidrymd eller tidrymder, som sammanlagt icke överstiga 183 dagar under beskattningsåret, och

b) att arbetet utförts för eller på uppdrag av en person, bosatt i Sverige.

§ 2. En person, som är bosatt i Nederländerna, skall vara befriad från svensk skatt å inkomst av tjänst, som utförts i Sverige, under förutsättning

(a) hij in Zweden verblijf houdt voor een tijdvak of tijdvakken, welke gedurende het belastingjaar een totaal van honderd drie en tachtig dagen niet te boven gaan, en

(b) de diensten verricht worden voor of ten behoeve van een inwoner van Nederland.

a) att han vistas i Sverige under en tidrymd eller tidrymder, som sammanlagt icke överstiga 183 dagar under beskattningsåret, och

b) att arbetet utförts för eller på uppdrag av en person, bosatt i Nederländerna.

Artikel 15.

Een inwoner van een van de Verdragsluitende Staten is in de andere Verdragsluitende Staat ter zake van opbrengst uit vrije beroepen en beroepen op het gebied van kunst slechts aan belasting onderworpen voor zover de opbrengst aan een vaste inrichting in de laatste Staat is toe te rekenen.

Artikel 16.

De bepalingen van de artikelen 14 en 15 zijn niet van toepassing op de voordelen of de beloningen, genoten door personen, die openbare vertoningen of uitvoeringen geven of daaraan medewerken, zoals toneelspelers, film- of radioartisten, musici en atleten.

Artikel 17.

Beloningen van een commissaris, van een lid van het bestuur, van de raad van beheer of van soortgelijke functies bij een lichaam, dat inwoner is van een van de Verdragsluitende Staten is belastbaar in de Verdragsluitende Staat, waarvan het lichaam een inwoner is.

Artikel 18.

§ 1. Lonen, salarissen en soortgelijke beloningen, alsmede pensioenen en lijfrenten, welke hetzij rechtstreeks door een van de Verdragsluitende Staten hetzij door fondsen en instellingen in het leven geroepen door een van de Verdragsluitende Staten of de staatkundige onderdelen daarvan, worden betaald aan een onderdaan van die Staat, zijn van belasting vrijgesteld in de andere Staat.

De bepalingen van dit lid zijn niet

Artikel 15.

Inkomst av fritt yrke åtnjuten av en person, som är bosatt i en av de avtalslutande staterna, beskattas i den andra avtalslutande staten allenast i den mån inkomsten är hänförlig till ett fast driftställe i sistnämnda stat.

Artikel 16.

Bestämmelserna i artiklarna 14 och 15 äro icke tillämpliga på inkomster, som förvärvats av skådespelare, film-skådespelare, radioartister, musiker, idrottsmän och dylika, vilka yrkesmässigt ägna sig åt offentlig nöjesverksamhet.

Artikel 17.

Ersättningar, som utbetalas till direktörer, styrelseledamöter eller liknande befattningshavare i ett bolag, vilket anses bosatt i en av de avtalslutande staterna, beskattas i den av staterna, där bolaget anses bosatt.

Artikel 18.

§ 1. Löner, arvoden och andra liknande ersättningar samt pensioner och livräntor, som direkt av den ena avtalslutande staten eller ock från fonder eller institutioner, som denna stat inrättat, utbetalas till en person, vilken är medborgare i denna stat, skola vara undantagna från beskattning i den andra staten. Vad sålunda sagts gäller även utbetalningar från under staten lydande statliga och kommunala enheter eller från fonder eller institutioner, som av dem inrättats.

Bestämmelserna i denna paragraf äro

van toepassing op betalingen ter zake van diensten verricht in verband met een bedrijf, door een van de Verdragssluitende Staten in de andere Verdragssluitende Staat uitgeoefend met het oogmerk winst te behalen.

§ 2. Particuliere pensioenen en particuliere lijfrenten, genoten uit bronnen in een van de Verdragssluitende Staten en betaald aan inwoners van de andere Verdragssluitende Staat, zijn vrijgesteld van belasting in de eerst bedoelde Staat.

§ 3. De uitdrukking: »pensioenen» zoals deze gebezigd wordt in dit artikel, betekent periodieke betalingen gedaan ter zake van verrichte diensten of als vergoeding voor bekomen letsel.

§ 4. De uitdrukking: »lijfrenten» zoals deze gebezigd wordt in dit artikel, betekent een vaste som, periodiek betaalbaar op vaste tijdstippen hetzij gedurende het leven hetzij gedurende een bepaald aantal jaren, ingevolge een verbintenis, voor zoveel particuliere lijfrenten betreft, tot het doen van de betalingen, welke staan tegenover een voldoende en volledige tegenprestatie in geld of geldswaarde.

Artikel 19.

Een hoogleraar of ander docent, die een inwoner van een van de Verdragssluitende Staten is, en de andere Verdragssluitende Staat tijdelijk bezoekt voor het geven van onderwijs gedurende een tijdvak van niet meer dan twee jaar aan een universiteit of hogeschool, is in die andere Staat vrijgesteld van belasting terzake van de vergoeding ontvangen voor het geven van onderwijs.

Artikel 20.

Studenten en voor het bedrijfsleven opgeleid wordende personen, die in een van de Verdragssluitende Staten verblijven uitsluitend voor doeleinden van studie of opleiding, zijn in die Staat vrijgesteld van belasting, voor uitkeringen aan hen gedaan uit de andere Staat, ten behoeve van hun onderhoud, onderwijs of opleiding.

icke tillämpliga å utbetalningar, vilka utgöra ersättning för tjänster, utförda i samband med rörelse som endera av de avtalsslutande staterna bedrivit i förvärvssyfte i den andra avtalsslutande staten.

§ 2. Enskilda pensioner och livräntor, uppburna från inkomstkällor i en av de avtalsslutande staterna och utbetalda till personer bosatta i den andra avtalsslutande staten, skola vara undantagna från beskattning i förstnämnda stat.

§ 3. Uttrycket »pensioner» betyder i denna artikel periodiska utbetalningar gjorda såsom ersättning för utförda tjänster eller såsom ersättning för åsamkad skada.

§ 4. Uttrycket »livräntor» i denna artikel betyder fastställda belopp, som utbetalas periodiskt på fastställda tider under vederbörandes hela livstid eller under ett angivet antal år och som, såvitt angår enskilda livräntor, utgå på grund av en förpliktelse att verkställa dessa utbetalningar såsom ersättning för ett däremot fullt svarande vederlag i penningar eller penningars värde.

Artikel 19.

En professor eller lärare bosatt i en av de avtalsslutande staterna, som tillfälligt vistas i den andra avtalsslutande staten under en tid av högst två år för att meddela undervisning vid universitet eller högskola, skall vara befriad från beskattning i sistnämnda stat för ersättning, som utgår härför.

Artikel 20.

Studenter eller praktikanter, som allenast i studie- eller utbildningssyfte uppehålla sig i en av de avtalsslutande staterna, äro befriade från skattskyldighet i denna stat för belopp, som utbetalas till dem från den andra avtalsslutande staten till bestridande av deras uppehälle, undervisning eller utbildning.

Artikel 21.

Met betrekking tot de vermogensbelastingen, vermeld in artikel 2 van dit Verdrag, zijn de beginselen, neergelegd in de artikelen 5, 6, 7, 8 en 15 van toepassing voor zover het vermogen bestaat uit onroerende zaken, wordt gebezigd in ondernemingen op het gebied van nijverheid en handel, in ondernemingen welke schepen en luchtvaartuigen exploiteren of in vrije beroepen en beroepen op het gebied van kunst. Alle andere soorten vermogen zullen belast worden overeenkomstig de regel van artikel 4, eerste lid.

Artikel 22.

§ 1. Indien volgens de bepalingen van dit Verdrag een inwoner van Nederland is vrijgesteld van of recht heeft op vermindering van Zweedse belasting, is een soortgelijke vrijstelling of vermindering van toepassing op de onverdeelde boedel van overledenen, voor zover een of meer van de verkrijgers inwoner van Nederland is.

§ 2. Voor de toepassing van artikel 23, tweede lid, van dit Verdrag wordt Zweedse belasting op de onverdeelde boedel van een overledene, voor zover de inkomsten opkomen aan een verkrijger die een inwoner van Nederland is, beschouwd als belasting op inkomsten van zulk een verkrijger.

Artikel 23.

§ 1. Ongeacht enige andere bepaling van dit Verdrag is Zweden bevoegd bij het heffen van belasting van inwoners van Zweden het tarief te berekenen, alsof in het bedrag van het inkomen of van het vermogen mede waren begrepen die inkomsten of die vermogensbestanddelen, welke overeenkomstig dit Verdrag slechts in Nederland belastbaar zijn.

§ 2. Ongeacht enige andere bepaling van dit Verdrag, is Nederland bevoegd bij het heffen van belasting van inwoners van Nederland, in de grondslag waarnaar deze belastingen worden geheven alle bestanddelen van het inkomen of van het vermogen te begripen.

Artikel 21.

De principer, som fastställts i artiklarna 5, 6, 7, 8 och 15 av detta avtal, skola tillämpas jämväl å sådana förmögenhetsskatter, som angivas i artikel 2, i den mån förmögenheten består av fast egendom eller är nedlagd i rörelse eller i företag, som bedriva sjö- eller luftfart, eller i fritt yrke. All annan förmögenhet beskattas enligt den i artikel 4, paragraf 1, angivna regeln.

Artikel 22.

§ 1. Då enligt föreskrifterna i detta avtal en person, bosatt i Nederländerna, är befriad från eller berättigad till nedsättning av svensk skatt, skall motsvarande befrielse eller nedsättning komma ett oskift dödsbo till godo i den mån en eller flera av dödsbodelägarna äro bosatta i Nederländerna.

§ 2. Vid tillämpning av artikel 23, paragraf 2, av detta avtal skall svensk skatt, som påföres ett oskift dödsbo — i den mån inkomsten belöper å dödsbodelägare bosatt i Nederländerna — anses såsom skatt å dödsbodelägarens inkomst.

Artikel 23.

§ 1. Oavsett vad som eljest stadgas i detta avtal äger Sverige vid fastställande av skatt, som påföres i Sverige bosatta personer, beräkna densamma efter den skattesats, som skulle varit tillämplig, om även sådan inkomst eller förmögenhet, som enligt detta avtal är skattepliktig allenast i Nederländerna, inräknats i den skattepliktiga inkomsten eller förmögenheten.

§ 2. Oavsett vad som eljest stadgas i detta avtal äger Nederländerna vid fastställande av skatt, som påföres i Nederländerna bosatta personer, i det belopp på vilket sådana skatter påföras inräkna all inkomst eller förmögenhet. I den omfattning, som överensstämmer

Voor zover zulks in overeenstemming is met de bepalingen van de Nederlandse wet zal Nederland een vermindering van de Nederlandse belasting toestaan met betrekking tot inkomsten of vermogensbestanddelen, die volgens de voorgaande bepalingen van dit Verdrag onderworpen zijn aan de Zweedse belasting.

Artikel 24.

De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten zullen zodanige inlichtingen (zijnde inlichtingen, welke de belastingautoriteiten geordend voorhanden hebben) uitwisselen als nodig is om aan de bepalingen van dit Verdrag uitvoering te geven of om fraude te voorkomen of om uitvoering te geven aan wettelijke voorzieningen tegen wetsontduiking met betrekking tot de belastingen welke het onderwerp van dit Verdrag vormen.

Elke aldus uitgewisselde inlichting zal als geheim worden behandeld en zal niet ter kennis worden gebracht van andere personen, dan die belast met de aanslagregeling en de inning van de belastingen, welke het onderwerp van dit Verdrag vormen. Generlei inlichting als hiervoor is bedoeld, welke een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handwerks- of handelswerkwijze zou onthullen, zal worden uitgewisseld.

Artikel 25.

§ 1. De Verdragsluitende Staten nemen op zich elkander hulp en bijstand te verlenen bij de inning van de belastingen welke het onderwerp van dit Verdrag vormen, met inbegrip van interest, van kosten, van verhogingen, van belasting en van boeten van niet-strafrechtelijke aard.

§ 2. In geval van verzoeken tot invordering van belastingen, zullen belastingvorderingen van een van de Verdragsluitende Staten, welke in die Staat ingevorderd kunnen worden door de andere Verdragsluitende Staat ter invordering worden aanvaard en in die Staat worden geïnd, overeenkomstig de wetten welke van toepassing zijn voor

med föreskrifterna i nederländsk skatte-lagstiftning, förbinder sig Nederländerna att medgiva avdrag från nederländsk skatt med hänsyn till den inkomst eller förmögenhet, som enligt bestämmelserna ovan i detta avtal är föremål för svensk skatt.

Artikel 24.

Behöriga myndigheter i de båda avtalsslutande staterna skola utbyta sådana upplysningar (av beskaffenhet att stå till beskattningsmyndigheternas förfogande under deras sedvanliga tjänstutövning) som äro nödvändiga för att tillämpa bestämmelserna i detta avtal eller för att förebygga bedrägeri eller för att tillämpa givna föreskrifter till förebyggande av skatteflykt ifråga om de skatter, som äro föremål för detta avtal. De utbytta upplysningarna skola behandlas såsom hemliga och få icke yppas för andra personer än dem, som handlägga taxering och uppbörd av de skatter, som äro föremål för detta avtal. Sådana upplysningar få emellertid icke utbytas, som skulle röja någon handels-, affärs-, industri- eller yrkeshemlighet eller något i verksamheten nyttjat förfaringssätt.

Artikel 25.

§ 1. De avtalsslutande staterna förbinda sig att lämna varandra biträde och handräckning för indrivning av sådana skatter, som avses i detta avtal, tillika med ränta, kostnader samt tilläggsbelopp till skatterna ävensom viten utan straffrättslig karaktär.

§ 2. Då fråga är om framställning rörande indrivning av skatter, skola sådana skatteanspråk från en av de avtalsslutande staterna, vilka äro exigibla i denna stat, erkännas såsom exigibla av den andra avtalsslutande staten och indrivnas där i enlighet med dess lagstiftning beträffande indrivning och uppbörd av egna skatter. Sådana

de invordering en inning van zijn eigen belastingen. Zodanige vorderingen zullen in de laatstbedoelde Staat geen voorrang genieten. De aangezochte Staat zal niet gehouden zijn over te gaan tot maatregelen van executie waarvoor de wet van de verzoekende Staat geen voorziening inhoudt.

§ 3. Elk verzoek zal vergezeld gaan van bescheiden, waaruit blijkt dat volgens de wetten van de verzoekende Staat de belastingen in die Staat ingevorderd kunnen worden zoals bepaald is in het tweede lid van dit artikel.

§ 4. De hulp, bedoeld in dit artikel zal slechts worden verleend ten aanzien van onderdanen, inwoners of lichamen van de verzoekende Staat.

Artikel 26.

§ 1. In geen geval zullen de bepalingen van artikel 24 en artikel 25 van dit Verdrag dusdanig worden uitgelegd, dat zij een der Verdragsluitende Staten de verplichting opleggen —

(a) administratieve maatregelen te nemen, welke in strijd zijn met de voorschriften en het gebruik van een van de beide Verdragsluitende Staten, of

(b) bijzonderheden te verstrekken, welke niet verkrijgbaar zijn volgens zijn eigen wetgeving of die van de verzoekende Staat.

§ 2. De Staat, aan welke een verzoek om inlichtingen of bijstand is gedaan, zal zo spoedig mogelijk aan het gedane verzoek gevolg geven. Nochtans kan de bedoelde Staat weigeren aan een dergelijk verzoek te voldoen om redenen van openbaar beleid. In een dergelijk geval zal deze Staat de verzoekende Staat zo spoedig mogelijk inlichten.

Artikel 27.

Ingeval het optreden van de belastingautoriteiten van de Verdragsluitende Staten heeft geleid of zal leiden tot dubbele belastingheffing in strijd met de bepalingen van dit Verdrag, zal de belastingplichtige het recht

anspraak skola icke åtnjuta förmånsrätt i sistnämnda stat. Den stat, till vilken framställningen gjorts, skall icke vara pliktig att tillgripa verkställighetsåtgärder, som icke äro i överensstämmelse med lagstiftningen i den stat, som gjort framställningen.

§ 3. Vid varje framställning skola fogas handlingar, utvisande att skatteanspråken enligt lagstiftningen i den stat, från vilken framställningen göres, där äro exigibla på sätt stadgas i paragraf 2 i denna artikel.

§ 4. Handräckning, som föreskrives i denna artikel, skall medgivas endast såvitt angår medborgare i den stat, från vilken framställningen göres, eller mot personer eller bolag, vilka anses bosatta i denna stat.

Artikel 26.

§ 1. Föreskrifterna i artiklarna 24 och 25 av detta avtal skola i intet fall anses medföra skyldighet för någon av de avtalsslutande staterna

a) att vidtaga förvaltningsåtgärder, som avvika från endera av de avtalsslutande staternas lagstiftning eller praxis, eller

b) att lämna upplysningar, som icke kunna erhållas enligt dess egen lagstiftning eller enligt lagstiftningen i den stat, som gör framställningen.

§ 2. Den stat, till vilken framställning om erhållande av upplysningar eller handräckning gjorts, skall så snart sig göra låter efterkomma den gjorda framställningen. Dock må ifrågavarande stat vägra att efterkomma framställningen på grund av allmänna hänsyn. I dylikt fall skall nämnda stat så snart som möjligt härom underrätta den stat, som gjort framställningen.

Artikel 27.

Därest åtgärder, som vidtagits av beskattningsmyndigheterna i de avtalsslutande staterna, medfört eller komma att medföra dubbelbeskattning i strid mot bestämmelserna i detta avtal, äger den skattskyldige att häremot göra

hebben een klacht in te dienen bij de Staat, waarvan hij een onderdaan is, of, indien hij niet een onderdaan is van een van de beide Verdragsluitende Staten, bij de Staat waarvan hij een inwoner is. Als regel dient deze klacht te worden ingediend binnen een jaar na het einde van het kalenderjaar, waarin de belastingplichtige zich bewust is geworden van de dubbele belasting. Indien de klacht gegrond wordt geacht, zal de bevoegde autoriteit van die Staat er naar streven met de bevoegde autoriteit van de andere Staat tot overeenstemming te komen om de bedoelde dubbele belasting te vermijden.

Artikel 28.

§ 1. Met betrekking tot de belastingen, vermeld in artikel 2 van dit Verdrag, zullen de onderdanen van een van de Verdragsluitende Staten in de andere Verdragsluitende Staat niet worden onderworpen aan enige belasting of daarmee verband houdende verplichting, welke anders, hoger of drukkender is dan de belasting en daarmee verband houdende verplichtingen, waaraan de onderdanen van de laatstbedoelde Staat zijn of mochten worden onderworpen.

§ 2. Met betrekking tot de belastingen, vermeld in artikel 2 van dit Verdrag, zullen de ondernemingen van een van de Verdragsluitende Staten in de andere Verdragsluitende Staat ter zake van voordelen, welke aan hun vaste inrichtingen in die andere Staat kunnen worden toegerekend, niet onderworpen worden aan enige belasting, die anders, hoger of drukkender is dan de belasting, waaraan de ondernemingen van die andere Staat, ter zake van gelijksoortige voordelen, zijn of mochten worden onderworpen.

§ 3. Een natuurlijk persoon of lichaam, inwoner van een van de Verdragsluitende Staten, zal niet onderworpen zijn aan enige vermogensbelasting in de andere Verdragsluitende Staat, welke anders, hoger of drukkender is, dan de vermogensbelasting, waaraan een natuurlijk persoon, of,

erinran hos den stat, vars medborgare han är, eller, om han icke är medborgare i någöndera av de avtalsslutande staterna, hos den stat, där han är bosatt. Dylig erinran skall i regel göras inom ett år efter utgången av det kalenderår, under vilket den skattskyldige erhöå kånnedom om dubbelbeskattningen. Anses erinran grundad, skall behörig myndighet i sådan stat vidtaga åtgärder för att ernå överenskommelse med behörig myndighet i den andra staten i syfte att undvika dubbelbeskattningen i fråga.

Artikel 28.

§ 1. Med avseende å de i artikel 2 av detta avtal angivna skatterna skola medborgare i en av de avtalsslutande staterna icke i den andra avtalsslutande staten bliva föremål för någon beskattning eller något därmed sammanhängande skattekrav, som är av annat slag, högre eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande skattekrav, som medborgare i den senare staten äro eller kunna bliva underkastade.

§ 2. Med avseende å de i artikel 2 av detta avtal angivna skatterna skola företag i en av de avtalsslutande staterna icke på grund av inkomst, hänförlig till företagets fasta driftställen i den andra avtalsslutande staten, underkastas någon beskattning i denna andra stat som är av annat slag, högre eller mera tyngande än den beskattning, som företag i denna andra stat äro eller kunna bliva underkastade med avseende å likartad inkomst.

§ 3. En fysisk person eller ett bolag, som anses bosatt i en av de avtalsslutande staterna, må icke i den andra avtalsslutande staten bliva föremål för någon förmögenhetsskatt, som är av annat slag, högre eller mera tyngande än den förmögenhetsskatt, som en fysisk person eller, i förekommande fall,

onderscheidenlijk, een lichaam, inwoner van die Staat, is of mocht worden onderworpen.

§ 4. Het eerste lid of het tweede lid van dit artikel zullen niet dusdanig worden uitgelegd, dat zij een van de Verdragsluitende Staten verplichten aan onderdanen van de andere Verdragsluitende Staat, die geen inwoner zijn van de eerstbedoelde Staat, dezelfde persoonlijke kortingen, verminderingen en aftrekken ter zake van belasting te verlenen als aan de onderdanen van die Staat worden verleend.

§ 5. In dit artikel betekent de uitdrukking: »onderdanen» —

(a) met betrekking tot Zweden, alle Zweedse onderdanen en alle Zweedse lichamen;

(b) met betrekking tot Nederland —

(1) alle Nederlanders,

(2) alle Nederlandse onderdanen, inwoners van Nederland, en

(3) alle Nederlandse lichamen.

Artikel 29.

Aan de bepalingen van dit Verdrag zal geen uitleg worden gegeven, welke op enigerlei wijze beperkt enige vrijstelling, aftrek, vermindering of andere tegemoetkoming, door de wetten van een van de Verdragsluitende Staten toegekend met betrekking tot het vaststellen van de door die Staat geheven belasting.

Artikel 30.

Ingeval enige moeilijkheid of twijfel rijst met betrekking tot de uitlegging of de toepassing van dit Verdrag, zullen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten zich met elkander in verbinding stellen, ten einde de aangelegenheid in onderling overleg te regelen.

Artikel 31.

§ 1. De bevoegde autoriteiten van elk van de Verdragsluitende Staten, kunnen in overeenstemming met het gebruik van die Staat, voorschriften vaststellen, nodig om de bepalingen van dit Verdrag uit te voeren.

ett bolag, som anses bosatt i denna andra stat, är eller kan bliva föremål för.

§ 4. Vad i paragraferna 1 eller 2 i denna artikel sägs skall icke anses medföra förpliktelse för någondera av de avtalslutande staterna att medgiva medborgare i den andra avtalslutande staten, vilka icke äro bosatta inom den förstnämnda staten, samma personliga avdrag vid beskattningen eller samma skattenedsättningar eller skattebefrielser, som äro medgivna denna stats egna medborgare.

§ 5. Uttrycket »medborgare» i denna artikel betyder

a) beträffande Sverige: alla svenska medborgare samt alla svenska juridiska personer;

b) beträffande Nederländerna:

1) alla nederländska medborgare,

2) alla nederländska undersåtar, bosatta i Nederländerna och

3) alla nederländska juridiska personer.

Artikel 29.

Bestämmelserna i detta avtal skola icke anses på något sätt begränsa de skattebefrielser eller avdrag eller andra lättnader vid beskattningen, som medgivas enligt lagstiftningen i någon av de avtalslutande staterna vid fastställande av dess skatter.

Artikel 30.

I fall, då svårighet eller tvivelsmål uppkommer vid detta avtals tolkning eller tillämpning, skola behöriga myndigheter i de avtalslutande staterna förhandla med varandra i syfte att lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse.

Artikel 31.

§ 1. Behöriga myndigheter i envar av de avtalslutande staterna äga, i överensstämmelse med vad som är brukligt i den staten, meddela erforderliga föreskrifter rörande tillämpningen av detta avtal.

§ 2. Ten aanzien van de bepalingen van dit Verdrag met betrekking tot de uitwisseling van inlichtingen of de wederkerige hulp bij de inning van de belastingen, kunnen de bevoegde autoriteiten in gemeenschappelijk overleg regelen vaststellen betreffende de te volgen gedraglijn, de formulieren voor aanvragen en voor antwoorden daarop, de herleiding van de munt, de beschikking over de geïnde bedragen, de minima van de voor invordering in aanmerking komende bedragen en daarmee verband houdende zaken.

§ 3. De bevoegde autoriteiten van de Verdragssluitende Staten kunnen zich rechtstreeks met elkander in verbinding stellen voor de uitvoering van de bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 32.

§ 1. Dit Verdrag kan, ongewijzigd of met overeengekomen wijzigingen, worden uitgebreid tot een van de Nederlandse Overzeese Rijksdelen, indien dit gebied belastingen heft van in wezen gelijksoortige aard met de belastingen genoemd in artikel 2 van dit Verdrag. Over zodanige uitbreiding zullen beide Staten zich verstaan door een notawisseling; in deze nota's zullen zij vastleggen de datum van het inwerking treden van de uitbreiding, de wijzigingen en de voorwaarden (daaronder begrepen die, welke betrekking hebben op de opzegging), waaronder het Verdrag van toepassing zal zijn.

§ 2. Tenzij door beide Verdragssluitende Staten uitdrukkelijk anders is overeengekomen, zal de beëindiging met betrekking tot Zweden of Nederland van dit Verdrag krachtens artikel 34, een einde maken aan de toepassing van dit Verdrag met betrekking tot elk gebied, waartoe dit Verdrag krachtens dit artikel is uitgebreid.

Artikel 33.

§ 1. Dit Verdrag zal worden bekrachtigd door de Hoge Verdragssluitende Partijen. Bekrachtiging door Zijne Majesteit de Koning van Zweden zal afhankelijk zijn van de toestemming van

§ 2. Vad angår detta avtals föreskrifter om utbyte av upplysningar och ömsesidig handräkning för skatteindrivning må de behöriga myndigheterna, genom ömsesidig överenskommelse, föreskriva regler avseende förfaringssätt, formen för framställningar och svar å desamma, omräkning av valuta, disposition av indrivna medel, minsta belopp som framställning om indrivning må avse samt därmed sammanhängande spörsmål.

§ 3. Behöriga myndigheter i de avtalslutande staterna äga förhandla direkt med varandra i syfte att genomföra bestämmelserna i detta avtal.

Artikel 32.

§ 1. Detta avtal må, antingen i dess helhet eller med överenskomna jämkningar, utvidgas till att även avse Nederländerna tillhörigt utomeuropeiskt område, under förutsättning att området påför skatter, som äro i huvudsak likartade med de skatter, vilka äro angivna i artikel 2 av detta avtal. Beträffande sådan utvidgning skola de båda staterna förhandla med varandra genom notväxling; i dessa noter skola fastställas den tidpunkt, från vilken utvidgningen skall äga giltighet, samt de jämkningar och de villkor (inbegripet sådana som avse uppsägning) under vilka avtalet skall vara tillämpligt.

§ 2. Därest detta avtal jämlikt artikel 34 upphör att gälla beträffande Sverige och Nederländerna, skall, om icke annat uttryckligen överenskommits mellan de båda avtalslutande staterna, avtalet även upphöra att gälla beträffande varje område, vartill avtalet utsträcks jämlikt denna artikel.

Artikel 33.

§ 1. Detta avtal skall ratificeras av de höga fördragsslutande parterna. Hans Majestät Konungens av Sverige ratifikation skall ske med riksdagens samtycke. Ratifikationshandlingarna skola

de Riksdag. De akten van bekræftiging zullen zo spoedig mogelijk te 's-Gravenhage worden uitgewisseld. Het Verdrag zal, met inachtneming van het bepaalde in het tweede lid van dit artikel, in werking treden op de dag van de uitwisseling der akten van bekræftiging.

§ 2. Na de uitwisseling van de akten van bekræftiging zal dit Verdrag van kracht zijn —

(a) in Zweden:

met betrekking tot belastingen van inkomsten en van vermogen, belastbaar in of na het kalenderjaar beginnende op 1 Januari 1952;

met betrekking tot couponbelasting van dividenden, welke betaalbaar zijn gesteld op of na 1 Januari 1951;

(b) in Nederland:

met betrekking tot de inkomsten- en vermogensbelastingen voor elk belastingjaar beginnende na 31 December 1950;

met betrekking tot de vennootschapsbelasting voor elk belastbaar boekjaar beginnende na 31 December 1950 en voor het niet verstreken deel van elk belastbaar boekjaar, dat op die datum lopende is; met betrekking tot dividendbelasting van dividenden, welke betaalbaar zijn gesteld na 31 December 1950;

met betrekking tot andere belastingen van inkomsten ingehouden bij de bron gedurende het kalenderjaar 1951 en volgende jaren.

§ 3. Het op 21 Maart 1935 te Stockholm tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Zweden gesloten Verdrag ter voorkoming van dubbele belasting zal ophouden van kracht te zijn al naar de bepalingen van dit Verdrag krachtens de regels van het tweede lid van dit artikel van kracht zullen worden.

Artikel 34.

Dit Verdrag zal voor onbepaalde tijd van kracht blijven, maar elk van de Verdragsluitende Staten kan, op of voor de 30ste Juni van elk kalenderjaar niet vroeger dan het jaar 1956, aan de andere Verdragsluitende Staat langs diplomatieke weg een schriftelijke kennisgeving van beëindiging doen toe-

snarast möjligt utväxlas i Haag. Avtalet skall, med iakttagande av vad som föreskrives i paragraf 2 i denna artikel, träda i kraft å den dag, då utväxlingen av ratifikationshandlingarna sker.

§ 2. Sedan ratifikationshandlingarna utväxlats skall avtalet äga tillämpning

a) i Sverige:

beträffande sådana skatter å inkomst eller förmögenhet, som utgå på grund av taxering under eller efter det kalenderår, som börjar den 1 januari 1952;

beträffande kupongskatt å sådan utdelning, som förfallit till betalning den 1 januari 1951 eller senare;

b) i Nederländerna:

beträffande inkomstskatt och förmögenhetsskatt för beskattningsår, som börjar efter den 31 december 1950;

beträffande bolagsskatt för räkenskapsår, som börjar efter den 31 december 1950, ävensom för den vid sagda tidpunkt ännu icke tilländalupna delen av ett löpande räkenskapsår;

beträffande skatt å sådan utdelning, som förfallit till betalning efter den 31 december 1950;

beträffande andra inkomstskatter, som avdragits vid källan under kalenderåret 1951 och följande år.

§ 3. Det den 21 mars 1935 i Stockholm ingångna avtalet mellan Konungariket Sverige och Konungariket Nederländerna för undvikande av dubbelbeskattning skall upphöra att gälla allteftersom bestämmelserna i förevarande avtal jämlikt paragraf 2 i denna artikel träda i tillämpning.

Artikel 34.

Detta avtal skall förbliva i kraft utan tidsbegränsning, men envar av de avtalsslutande staterna äger att — senast den 30 juni under ett kalenderår, dock icke tidigare än år 1956 — hos den andra staten på diplomatisk väg skriftligen uppsäga avtalet. I händelse av sådan uppsägning skall avtalet upphöra

komen; in dat geval zal dit Verdrag ophouden van kracht te zijn — att gälla

(a) in Zweden:

met betrekking tot belastingen van inkomsten en van vermogen, belastbaar na het einde van het kalenderjaar, eerstvolgend op het jaar waarin de kennisgeving is gedaan;

met betrekking tot couponbelasting van dividenden, welke betaalbaar zijn gesteld op of na 1 Januari in het kalenderjaar, eerstvolgend op het jaar waarin de kennisgeving is gedaan;

(b) in Nederland:

met betrekking tot de inkomsten- en vermogensbelastingen voor elk belastingjaar beginnende na het einde van het kalenderjaar, waarin de kennisgeving is gedaan;

met betrekking tot de vennootschapsbelasting voor elk belastbaar boekjaar beginnende na het einde van het kalenderjaar, waarin de kennisgeving is gedaan, en voor het niet verstreken deel van elk belastbaar boekjaar, dat aan het einde van dat jaar lopende is, en

met betrekking tot elke andere belasting voor elk kalenderjaar volgende op dat, waarin de kennisgeving is gedaan.

Ten blijke waarvan de bovengenoemde gevolmachtigden dit Verdrag hebben ondertekend en van hun zegel voorzien.

Gedaan in tweevoud te Stockholm, de 25ste April 1952, in de Nederlandse en in de Zweedse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

a) i Sverige:

beträffande sådana skatter å inkomst eller förmögenhet, som utgå på grund av taxering efter utgången av kalenderåret närmast efter det, varunder uppsägningen ägde rum;

beträffande kupongskatt å sådan utdelning, som förfaller till betalning å eller efter den 1 januari kalenderåret närmast efter det, varunder uppsägningen ägde rum;

b) i Nederländerna:

beträffande inkomstskatt och förmögenhetsskatt för beskattningsår, som börjar efter utgången av det kalenderår, varunder uppsägningen ägde rum;

beträffande bolagsskatt för räkenskapsår, som börjar efter utgången av det kalenderår varunder uppsägningen ägde rum, ävensom för den ännu icke tilländalupna delen av ett räkenskapsår, som är löpande vid utgången av nämnda kalenderår;

beträffande andra skatter för kalenderår, som följa efter det år, varunder uppsägningen ägde rum.

Till bekräftelse härå hava ovan nämnda befullmäktigade ombud under-tecknat detta avtal och försett det-samma med sina sigill.

Som skedde i Stockholm den 25 april 1952, i två exemplar, på svenska och nederländska språken, vilka båda texter äga lika vitsord.

Willem Daniels.

(L. S.)

Östen Undén.

(L. S.)

Protocol.

Bij gelegenheid van de ondertekening van het Verdrag tot het vermijden van dubbele belasting en het vaststellen van de regelen voor wederzijdse administratieve hulp met betrekking tot belastingen van inkomsten en vermogen, heden tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Zweden gesloten, zijn de ondergetekende gevolmachtigden overeengekomen, dat de volgende bepalingen een integreerend deel van het Verdrag zullen uitmaken.

ad Artikel 2.

Dit Verdrag is niet van toepassing op de speciale belasting, in Zweden verschuldigd door handelsreizigers en personen, die openbare vertoningen of uitvoeringen geven of daaraan medewerken (bevollningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter) als is voorgeschreven door de Zweedse wet, gedateerd 23 October 1908.

Bij het overeenkomen van de bovenvermelde regel is aangenomen, dat indien Zweden aan onderdanen van een derde Staat aftrek of vrijstelling van de vorengenoemde speciale belasting op handelsreizigers mocht verlenen, dezelfde aftrek of vrijstelling aan onderdanen van Nederland zal worden verleend.

ad Artikel 5.

De uitdrukking inkomsten uit onroerende zaken omvat niet interest op hypothecken of op obligaties, verzekerd door zulke zaken.

ad Artikelen 5, 6 en 21.

Vermogenswinsten op toebehoren van, en op roerende zaken, welke voorts behoren bij een boerderij en worden verkocht of verwisseld tezamen met de boerderij, zullen slechts in die Staat aan belasting zijn onderworpen, waarin de boerderij is gelegen, niettegenstaande vermogenswinsten door de verkoop of verwisseling van boerderijen in Zweden belast worden overeenkomstig de regel in artikel 5, eerste lid, en in Nederland overeenkomstig de regel in artikel 6, eerste lid.

Protokoll.

Vid undertecknandet av det denna dag ingångna avtalet mellan Konungariket Sverige och Konungariket Nederländerna för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräkning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet hava undertecknade befullmäktigade ombud överenskommit att följande bestämmelser skola utgöra en integrerande del av avtalet:

till Artikel 2.

Detta avtal gäller icke beträffande den särskilda skatt som, jämlikt förordningen den 23 oktober 1908, i Sverige uttages av handelsresande och av den, som ägnar sig åt offentlig nöjesverksamhet (bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter).

När överenskommelse härom träffats har förutsatts att, därest Sverige skulle gentemot medborgare i en tredje stat medgiva nedsättning av eller befrielse från nyssnämnda särskilda skatt å handelsresande, motsvarande nedsättning eller befrielse skall medgivas gentemot nederländska medborgare.

till Artikel 5.

Under uttrycket »inkomst av fast egendom» inbegripes icke ränta å in-teckningar eller obligationer för vilka sådan egendom utgör säkerhet.

till Artiklarna 5, 6 och 21.

Realisationsvinster å sådana tillbehör och inventarier, tillhörande en jordbruksfastighet, vilka försållts eller bytts tillsammans med fastigheten, skola beskattas allenast i den stat, där fastigheten är belägen, oberoende av att realisationsvinster genom försäljning eller byte av jordbruksfastigheter beskattas i Sverige jämlikt artikel 5, paragraf 1, och i Nederländerna jämlikt artikel 6, paragraf 1.

Wanneer een boerderij aan vermogensbelasting is onderworpen in een van de Verdragsluitende Staten, zullen toebehoren en roerende zaken, welke voorts bij de boerderij behoren ook aan vermogensbelasting in dezelfde Verdragsluitende Staat zijn onderworpen. Deze laatstvermelde regel kan afzonderlijk worden opgezegd en zal in zulk een geval ophouden van kracht te zijn aan het einde van het kalenderjaar, waarin de opzegging heeft plaats gehad.

ad Artikel 17.

De regel, neergelegd in artikel 17 zal in geen van de Verdragsluitende Staten in practijk worden gebracht totdat de Zweedse wetten zodanig zullen zijn gewijzigd dat een niet-inwoner van Zweden in alle gevallen belast kan worden in Zweden voor beloningen van de soort, vermeld in artikel 17, welke hij uit Zweden ontvangt.

ad Artikel 24.

De verplichting tot het uitwisselen van inlichtingen geldt niet voor inlichtingen, verkregen van banken of daarmee gelijkgestelde instellingen.

Gedaan in tweevoud te Stockholm, de 25ste April 1952, in de Nederlandse en in de Zweedse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Då en jordbruksfastighet är föremål för förmögenhetsskatt i en av de avtalsslutande staterna, skola även tillbehör och inventarier, tillhörande fastigheten, bliva föremål för förmögenhetsskatt i samma stat. Denna sistnämnda bestämmelse kan uppsägas särskilt och skall i sådant fall upphöra att gälla med utgången av det kalenderår, under vilket uppsägningen ägde rum.

till Artikel 17.

Bestämmelsen i artikel 17 skall icke träda i kraft i någondera av de avtalsslutande staterna förrän svensk skattelagstiftning ändrats så, att i utlandet bosatt betalningsmottagare i samtliga fall kan beskattas i Sverige för från Sverige uppburen inkomst av det slag, som nämnes i artikel 17.

till Artikel 24.

Skyldigheten att utbyta upplysningar avser icke upplysningar erhållna från banker eller andra liknande penninginrättningar.

Som skedde i Stockholm den 25 april 1952, i två exemplar, på svenska och nederländska språken, vilka båda texter äga lika vitsord.

Willem Daniels.

(L. S.)

Östen Undén.

(L. S.)

Verdrag

tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Zweden tot het vermijden van dubbele belasting en het vaststellen van regelen voor wederzijdse administratieve hulp met betrekking tot rechten terzake van nalatenschappen.

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden en Zijne Majesteit de Koning van Zweden,

Bezield door de wens, zoveel mogelijk dubbele belasting te vermijden en regels voor wederzijdse administratieve hulp vast te stellen met betrekking tot rechten ter zake van nalatenschappen,

Hebben besloten te dien einde een Verdrag te sluiten,

En hebben tot Hun gevolmachtigden benoemd, te weten:

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

De Heer W. A. A. M. Daniels, Hoogsterzelve buitengewoon Gezant en gevolmachtigd Minister te Stockholm,

Zijne Majesteit de Koning van Zweden

Zijn Minister van Buitenlandse Zaken

Zijne Excellentie Östen Undén,

Die, na elkander hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten te hebben overgelegd, zijn overeengekomen als volgt:

Artikel 1.

§ 1. De rechten, welke het onderwerp van dit Verdrag vormen, zijn —

(a) in Zweden: het successierecht en het nalatenschapsrecht bij overlijden;

(b) in Nederland: het successierecht en het recht van overgang bij overlijden.

§ 2. Dit Verdrag zal ook van toepassing zijn op alle andere rechten terzake van overlijden, geheven in Zweden of Nederland, na de tekening van dit Verdrag, wegens overgang van vermogen door overlijden, onverschillig

Avtal

mellan Konungariket Sverige och Konungariket Nederländerna för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

Hans Majestät Konungen av Sverige och Hennes Majestät Drottningen av Nederländerna,

föranledda av önskan att i görligaste mån undvika dubbelbeskattning samt fastställa bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande skatter å kvarlåtenskap,

hava för detta ändamål beslutat att ingå ett avtal

och hava utsett såsom sina befullmäktigade ombud:

Hans Majestät Konungen av Sverige:

Sin Minister för Utrikes Ärendena,

Hans Excellens Östen Undén; och

Hennes Majestät Drottningen av Nederländerna:

W. A. A. M. Daniels, Hennes Majestäts Envoyé extraordinaire och Ministre plénipotentiaire i Stockholm,

vilka, efter att hava företett sina fullmakter, som befunnits i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1.

§ 1. De skatter, som avses i detta avtal, äro

a) i Sverige: arvsskatt samt kvarlåtenskapsskatt i anledning av dödsfall;

b) i Nederländerna: arvsskatt samt skatt på grund av förändring av äganderätt vid dödsfall.

§ 2. Detta avtal skall även tillämpas beträffande alla andra i anledning av dödsfall utgående skatter å kvarlåtenskap, vilka påläggas i Sverige eller Nederländerna efter undertecknandet av detta avtal, vare sig skatterna utgå

of zulke rechten worden geheven over de gehele nalatenschap dan wel over het deel, dat aan iedere erfgenaam of legetaris opkomt.

§ 3. Dit Verdrag heeft betrekking op rechten terzake van overlijden, van toepassing op de nalatenschap van overledenen, die bij hun overlijden Zweedse onderdanen waren, of wel Nederlanders of Nederlandse onderdanen, die in Nederland hun woonplaats hadden.

§ 4. Voor zoveel Nederland betreft, is dit Verdrag slechts van toepassing op het Koninkrijk der Nederlanden in Europa.

å kvarlåtenskapen i dess helhet eller å arvs- eller testamentslotter.

§ 3. Detta avtal är tillämpligt beträffande skatter å kvarlåtenskap efter personer, som vid sin död voro svenska medborgare eller nederländska medborgare eller nederländska undersåtar, bosatta i Nederländerna.

§ 4. Detta avtal avser, såvitt angår Nederländerna, endast Konungariket Nederländernas europeiska område.

Artikel 2.

Onroerende zaken (daaronder begrepen hun toebehoren en roerende zaken, welke er voorts toe behoren) zullen slechts aan recht onderworpen zijn in de Verdragsluitende Staat, in welke zulke zaken zijn gelegen.

Artikel 2.

Fast egendom (däri inbegripet tillbehör och inventarier) beskattas allenast i den avtalsslutande stat, där den fasta egendomen är belägen.

Artikel 3.

§ 1. Vermogensbestanddelen gebezigd in een onderneming of een vrij beroep en toe te rekenen aan een vaste inrichting in een van de Verdragsluitende Staten zullen slechts in die Staat aan recht zijn onderworpen.

§ 2. De uitdrukking: »vaste inrichting» betekent een directie, filiaal, fabriek, kantoor, werkplaats, verkoopplokaal of andere vaste bedrijfsinrichting, een mijn of andere plaats van natuurlijke hulpbronnen in exploitatie. Zij omvat ook een plaats waar ingevolge een overeenkomst een bouwwerk wordt uitgevoerd gedurende een tijdvak van tenminste een jaar, maar zij omvat niet een vertegenwoordiging, tenzij de vertegenwoordiger een algemene machtiging heeft om te onderhandelen en overeenkomsten af te sluiten namens de onderneming en deze dit recht gewoonlijk uitoefent, dan wel een goederenvoorraad heeft, waaruit hij regelmatig bestellingen uitvoert namens de onderneming.

In dit verband zal:

1) een natuurlijk persoon, die zijn woonplaats heeft in een van de Ver-

Artikel 3.

§ 1. I rörelse eller fritt yrke nedlagda tillgångar, som äro hänförliga till ett fast driftställe i en av de avtalsslutande staterna, beskattas allenast i denna stat.

§ 2. Uttrycket »fast driftställe» innefattar plats där ett företag har sin ledning, filial, fabrik, kontor, verkstad, försäljningsställe eller annat fast affärsställe, ävensom gruva eller annan naturtillgång, som är föremål för bearbetning. Uttrycket i fråga innefattar även plats för byggnadsföretag, som utföres å entreprenad under en tidrymd av minst ett år, men inbegriper däremot icke en agentur, med mindre agenten har och regelbundet utnyttjar en allmän fullmakt att förhandla och sluta avtal å företagets vägnar eller har ett varulager, från vilket han regelbundet effektuerar order å företagets vägnar. Med avseende härå märkes följande:

1) En person, som är bosatt i en av de avtalsslutande staterna, anses icke

dragsluitende Staten niet geacht worden een vaste inrichting te hebben in de andere Verdragsluitende Staat enkel op grond van het feit, dat hij in die andere Verdragsluitende Staat bedrijfs-handelingen verricht door middel van een *bona fide* makelaar of commissio-nair, handelende in de normale uitoefening van zijn bedrijf als zodanig;

2) het feit, dat een natuurlijk per-son, die zijn woonplaats heeft in een van de Verdragsluitende Staten in de andere Verdragsluitende Staat een vaste bedrijfsinrichting aanhoudt uitsluitend voor het aankopen van waren of andere koopmansgoederen op zich zelf die vaste inrichting niet stempelen tot een vaste inrichting van die natuurlijke persoon.

Artikel 4.

§ 1. Vermogensbestanddelen, waar-over in de artikelen 2 en 3 van dit Verdrag niet gesproken wordt, zullen slechts aan recht zijn onderworpen in de Verdragsluitende Staat, waar de overledene ten tijde van zijn overlijden zijn woonplaats had.

§ 2. De woonplaats van een persoon, ten tijde van zijn overlijden, is de plaats, waar hij toen zijn duurzaam verblijf had met de duidelijke bedoeling het te behouden. Indien de overledene, ten tijde van zijn overlijden, niet een zodanige woonplaats had in een van de Verdragsluitende Staten, zal hij beschouwd worden zijn woonplaats ge-had te hebben in de Staat van welke hij een onderdaan was of, indien hij een onderdaan van beide Verdrag-sluitende Staten was, in die van deze Staten in welke het middelpunt van zijn persoonlijke en economische be-langen was gelegen.

Artikel 5.

§ 1. Een schuld, betrekking hebbende op of verzekerd door zaken, waarop artikel 2 of 3 van dit Verdrag van toepassing is, zal in de Staat, welke het recht heeft deze zaken te belasten, in mindering worden gebracht op de waarde van de bedoelde zaken of op de waarde van andere zaken, welke

hava ett fast driftställe i den andra avtalsslutande staten allenast å den grund, att han uppehåller affärsförbin-delser i den andra avtalsslutande staten genom förmedling av en fullt fristående mäklare eller kommissionär, som där-vidlag endast fullgör uppdrag som till-höra hans vanliga affärsverksamhet.

2) Den omständigheten, att en person, som är bosatt i en av de avtalsslutande staterna, har ett fast affärsställe i den andra avtalsslutande staten uteslutande för inköp av varor, skall icke i och för sig medföra att detta affärsställe be-traktas såsom ett fast driftställe för honom.

Artikel 4.

§ 1. Egendom, varå artikel 2 eller 3 av detta avtal icke är tillämplig, beskattas allenast i den avtalsslutande stat, där den avlidne vid dödsfallet var bosatt.

§ 2. En person anses vid dödsfallet hava varit bosatt å den plats, där han vid denna tidpunkt hade sin stadig-varande bostad i tydlig avsikt att behålla densamma.

Om den avlidne vid dödsfallet icke hade sådan bostad i någon av de av-talsslutande staterna, anses han hava varit bosatt i den stat, i vilken han ägde medborgarskap, eller, om han var medborgare i båda de avtalsslutande staterna, i den av staterna där han hade centrum för sina personliga och ekonomiska intressen.

Artikel 5.

§ 1. Gäld, vilken hänför sig till egen-dom som avses i artikel 2 eller 3 av detta avtal eller för vilken sådan egen-dom utgör säkerhet, skall avräknas i den stat, som äger beskatta den ifråga-varande egendomen, å värdet av samma egendom eller å värdet av annan egen-dom som den staten äger beskatta.

dezelfde Staat gerechtigd is te belasten. Iedere andere schuld zal in mindering worden gebracht op de waarde van zaken, welke overeenkomstig dit Verdrag worden belast in die Staat waar de overledene ten tijde van zijn overlijden zijn woonplaats had.

§ 2. Indien een schuld, welke overeenkomstig het eerste lid van dit artikel in een van de Verdragssluitende Staten in mindering zal worden gebracht, de totale waarde van de zaken, welke die Staat gerechtigd is te belasten te boven gaat, zal het bedrag van het verschil in mindering worden gebracht op de waarde van die zaken, welke de andere Staat gerechtigd is te belasten.

§ 3. Op de waarde van een fideicommissis mogen evenwel slechts die schulden in mindering worden gebracht, welke betrekking hebben op of verzekerd zijn door het fideicommissis.

Artikel 6.

Dit Verdrag zal niet aantasten enig recht op belastingvrijstelling, dat krachtens de algemene regels van internationaal recht verleend is, of hierna verleend mocht worden aan diplomatieke of consulaire ambtenaren. Indien, tengevolge van zodanige belastingvrijstelling, bezittingen niet aan recht zijn onderworpen in de Verdragssluitende Staat, waarbij zodanige ambtenaren zijn geaccrediteerd, zal de Verdragssluitende Staat, welke hen accrediteert, gerechtigd zijn recht te heffen.

Artikel 7.

Rechten, in een van de Verdragssluitende Staten geheven over de gehele nalatenschap van een overledene of over het deel dat aan iedere erfgenaam of legataris opkomt, zomede enige daarmede verband houdende verplichting, zullen voor zoveel het een onderdaan (natuurlijk persoon of lichaam) van de andere Verdragssluitende Staat betreft, niet anders, hoger of drukkender zijn dan de rechten of daarmede verband houdende verplichtingen, waaraan de onderdanen van de eerstbedoelde Staat zijn of mochten worden onderworpen.

Annan gäld än nu sagts skall avräknas å värdet av egendom, vartill beskattningsrätten enligt detta avtal tillkommer den stat, där den avlidne vid dödsfallet var bosatt.

§ 2. Överstiger den gäld, som enligt paragraf 1 i denna artikel skall avräknas i en av de avtalslutande staterna, värdet av all den egendom som denna stat äger beskatta, skall det överskjutande gäldbeloppet avräknas å värdet av egendom, vartill beskattningsrätten tillkommer den andra staten.

§ 3. Å värdet av fideikommisssegendom avräknas dock allenast den gäld, som häftar vid egendomen eller för vilken denna utgör säkerhet.

Artikel 6.

Genom detta avtal beröres icke den rätt till skattefrihet, som i kraft av folkrättens allmänna regler medgivits eller framdeles må komma att medgivas diplomatiska eller konsulära befattningshavare. I den mån på grund av sådan skattefrihet påförande av skatt å kvarlåtenskap icke sker i den avtalslutande stat, i vilken sådana befattningshavare äro ackrediterade, förbehålles beskattningsrätten den avtalslutande stat i vars tjänst de äro.

Artikel 7.

Skatter, som i den ena avtalslutande staten utgå å en avlidens persons kvarlåtenskap i dess helhet eller å arvs- eller testamentslotter, ävensom därmed sammanhängande skattekrav må icke, såvitt angår en medborgare (fysisk eller juridisk person) i den andra avtalslutande staten, vara av annat slag, högre eller mer tyngande än de skatter och därmed sammanhängande skattekrav, som medborgare i den förstnämnda staten äro eller kunna bliva underkastade.

Artikel 8.

§ 1. Indien het recht tot het belasten van de nalatenschap van een persoon, die ten tijde van zijn overlijden zijn woonplaats in Zweden had, is verdeeld tussen de Verdragsluitende Staten, mag het recht, geheven in Zweden niet het verschil te boven gaan tussen enerzijds, het recht dat zou zijn geheven, indien de gehele nalatenschap in Zweden was belast geweest, en, anderzijds, het recht, dat zou zijn geheven indien slechts dat deel van de nalatenschap in Zweden belast zou zijn geweest, dat Nederland gerechtigd is te belasten.

§ 2. Ongeacht enige andere bepaling van dit Verdrag, is Nederland bevoegd bij het heffen van zijn recht over de nalatenschap van een persoon, die ten tijde van zijn overlijden zijn woonplaats in Nederland had, in de grondslag waarnaar dit recht wordt geheven, de gehele nalatenschap te begrijpen, maar zal Nederland een vermindering van zijn recht toestaan, gelijk aan het laagste van de volgende bedragen —

(a) het bedrag van het recht, in Zweden geheven met betrekking tot zaken, welke volgens de bepalingen van dit Verdrag aan Zweeds recht zijn onderworpen;

(b) een zodanig deel van het Nederlandse recht, als het deel van het netto bedrag van de zaken, welke aan Zweeds recht zijn onderworpen, staat tot het netto bedrag van de gehele nalatenschap van de overledene.

Artikel 9.

De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten zullen zodanige inlichtingen (zijnde inlichtingen, welke de belastingautoriteiten geordend voorhanden hebben) uitwisselen als nodig is om aan de bepalingen van dit Verdrag uitvoering te geven of om fraude te voorkomen of om uitvoering te geven aan wettelijke voorzieningen tegen wetsontduiking met betrekking tot de rechten, welke het onderwerp van dit Verdrag vormen. Elke aldus uitgewisselde inlichting zal als geheim worden behandeld en zal niet ter kennis worden

Artikel 8.

§ 1. Om beskattningsrätten till kvarlåtenskap efter en person, som vid dödsfallet var bosatt i Sverige, är fördelad mellan de avtalsslutande staterna, äger Sverige uttaga skatt med högst det belopp, som utgör skillnaden mellan å ena sidan den skatt, som skulle hava utgått därest hela kvarlåtenskapen tagits till beskattning i Sverige och, å andra sidan, den skatt som skulle hava utgått därest Sverige beskattat allenast den del av kvarlåtenskapen, vartill beskattningsrätten tillkommer Nederländerna.

§ 2. Oavsett vad som eljest stadgas i detta avtal äger Nederländerna vid fastställande av skatt å kvarlåtenskap efter en person, som vid tiden för dödsfallet var bosatt i Nederländerna, i det belopp på vilket sådan skatt påföres inräkna kvarlåtenskapen i dess helhet, men skall från nederländsk skatt medgiva ett avdrag motsvarande det lägsta av följande belopp nämligen,

a) det skattebelopp som i Sverige påförts för egendom, vilken enligt bestämmelserna i detta avtal är föremål för svensk skatt;

b) ett belopp utgörande så stor del av den nederländska skatten, som nettobeloppet av den egendom, vilken är föremål för svensk skatt, utgör av kvarlåtenskapens hela nettobelopp.

Artikel 9.

Behöriga myndigheter i de båda avtalsslutande staterna skola utbyta sådana upplysningar (av beskaffenhet att stå till beskattningsmyndigheternas förfogande under deras sedvanliga tjänsteutövning) som äro nödvändiga för att tillämpa bestämmelserna i detta avtal eller för att förebygga bedrägeri eller för att tillämpa givna föreskrifter till förebyggande av skatteflykt ifråga om de skatter, som äro föremål för detta avtal. De utbytta upplysningarna skola behandlas såsom hemliga och få icke yppas för andra personer än dem, som

gebracht van andere personen, dan die, belast met de aanslagregeling en de inning van de rechten, welke het onderwerp van dit Verdrag uitmaken. Generlei inlichting als hiervoor is bedoeld, welke een handels-, bedrijfs-, nijverheids-, of beroepsgeheim of een handwerks- of handelswerkwijze zou onthullen, zal worden uitgewisseld.

Artikel 10.

§ 1. De Verdragssluitende Staten nemen op zich elkander hulp en bijstand te verlenen bij de inning van de rechten, welke het onderwerp van dit Verdrag vormen, met inbegrip van interest, van kosten, van verhogingen van recht en van boeten van niet-strafrechtelijke aard.

§ 2. Ingeval van verzoeken tot invordering van rechten, zullen belastingvorderingen van een van de Verdragssluitende Staten, welke in die Staat kunnen worden ingevorderd door de andere Verdragssluitende Staat ter invordering worden aanvaard en in die Staat worden geïnd, overeenkomstig de wetten welke van toepassing zijn voor de invordering en inning van zijn eigen rechten. Zodanige vorderingen zullen in de laatstbedoelde Staat niet bevoorrecht zijn. De aangezochte Staat zal niet gehouden zijn over te gaan tot maatregelen van executie, waarvoor de wet van de verzoekende Staat geen voorziening inhoudt.

§ 3. Elk verzoek zal vergezeld gaan van bescheiden, waaruit blijkt, dat volgens de wetten van de verzoekende Staat de rechten in die Staat ingevorderd kunnen worden zoals bepaald is in het tweede lid van dit artikel.

§ 4. De hulp, bedoeld in dit artikel, zal slechts worden verleend ten aanzien van onderdanen, inwoners van of lichamen van de verzoekende Staat.

Artikel 11.

§ 1. In geen geval zullen de bepalingen van artikel 9 en artikel 10 van dit Verdrag dusdanig worden uitgelegd, dat

hava att fastställa och uppbära de skatter, som äro föremål för detta avtal. Sådana upplysningar få emellertid icke utbytas, som skulle röja någon handels-, affärs-, industri- eller yrkes-hemlighet eller något i verksamheten nyttjat förfaringsätt.

Artikel 10.

§ 1. De avtalslutande staterna förbinda sig att lämna varandra biträde och handräckning för indrivning av sådana skatter, som avses i detta avtal, tillika med ränta, kostnader samt tilläggsbelopp till skatterna ävensom viten utan straffrättslig karaktär.

§ 2. Då fråga är om framställning rörande indrivning av skatter, skola sådana skatteanspråk från en av de avtalslutande staterna, vilka äro exigibla i denna stat, erkännas såsom exigibla av den andra avtalslutande staten och indrivnas där i enlighet med dess lagstiftning beträffande indrivning och uppbörd av egna skatter. Sådana anspråk skola icke åtnjuta förmånsrätt i sistnämnda stat. Den stat, till vilken framställningen gjorts, skall icke vara pliktig att tillgripa verkställighetsåtgärder, som icke äro i överensstämmelse med lagstiftningen i den stat, som gjort framställningen.

§ 3. Vid varje framställning skola fogas handlingar, utvisande att skatteanspråken enligt lagstiftningen i den stat, från vilken framställningen göres, där äro exigibla på sätt stadgas i paragraf 2 i denna artikel.

§ 4. Handräckning, som föreskrives i denna artikel, skall medgivas endast såvitt angår medborgare i den stat, från vilken framställningen göres, eller fysiska personer, vilka äro där bosatta, eller juridiska personer i nämnda stat.

Artikel 11.

§ 1. Föreskrifterna i artiklarna 9 och 10 av detta avtal skola i intet fall anses medföra skyldighet för någon av

zij een der Verdragsluitende Staten de verplichting opleggen — de avtalsslutande staterna

(a) administratieve maatregelen te nemen, welke in strijd zijn met de voorschriften en het gebruik van een van de beide Verdragsluitende Staten, of

(b) bijzonderheden te verstrekken, welke niet verkrijgbaar zijn volgens zijn eigen wetgeving of die van de verzoekende Staat.

§ 2. De Staat, aan welke een verzoek om inlichtingen of bijstand is gedaan, zal zo spoedig mogelijk aan het gedane verzoek gevolg geven. Nochtans kan de bedoelde Staat weigeren aan een dergelijk verzoek te voldoen om redenen van openbaar beleid. In een dergelijk geval zal deze Staat de verzoekende Staat zo spoedig mogelijk inlichten.

Artikel 12.

§ 1. De bevoegde autoriteiten van elk van de Verdragsluitende Staten kunnen in overeenstemming met het gebruik van die Staat, voorschriften vaststellen, nodig om de bepalingen van dit Verdrag uit te voeren.

§ 2. Ten aanzien van de bepalingen van dit Verdrag met betrekking tot de uitwisseling van inlichtingen of de wederkerige hulp bij de inning van de rechten, kunnen de bevoegde autoriteiten in gemeenschappelijk overleg regelen vaststellen betreffende de te volgen gedraglijn, de formulieren voor aanvragen en voor antwoorden daarop, de herleiding van de munt, de beschikking over de geïnde bedragen, de minima van de voor invordering in aanmerking komende bedragen en daarmee verband houdende zaken.

§ 3. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten kunnen zich rechtstreeks met elkander in verbinding stellen voor de uitvoering van de bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 13.

In geval het optreden van de belastingautoriteiten van de Verdragsluitende Staten heeft geleid of zal leiden tot dubbele belastingheffing in

a) att vidtaga förvaltningsåtgärder, som avvika från endera av de avtalsslutande staternas lagstiftning eller praxis, eller

b) att lämna upplysningar, som icke kunna erhållas enligt dess egen lagstiftning eller enligt lagstiftningen i den stat, som gör framställningen.

§ 2. Den stat, till vilken framställning om erhållande av upplysningar eller handräckning gjorts, skall så snart sig göra låter efterkomma den gjorda framställningen. Dock må ifrågavarande stat vägra att efterkomma framställningen på grund av allmänna hänsyn. I dylikt fall skall nämnda stat så snart som möjligt härom underrätta den stat, som gjort framställningen.

Artikel 12.

§ 1. Behöriga myndigheter i envar av de avtalsslutande staterna äga, i överensstämmelse med vad som är brukligt i den staten, meddela erforderliga föreskrifter rörande tillämpningen av detta avtal.

§ 2. Vad angår detta avtals föreskrifter om utbyte av upplysningar och ömsesidig handräckning för skattein drivning må de behöriga myndigheterna, genom ömsesidig överenskommelse, föreskriva regler avseende förfaringssätt, formen för framställningar och svar å desamma, omräkning av valuta, disposition av indrivna medel, minsta belopp som framställning om indrivning må avse samt därmed sammanhängande spörsmål.

§ 3. Behöriga myndigheter i de avtalsslutande staterna äga förhandla direkt med varandra i syfte att genomföra bestämmelserna i detta avtal.

Artikel 13.

Därest åtgärder, som vidtagits av beskattningsmyndigheterna i de avtalsslutande staterna, medfört eller komma att medföra dubbelbeskattning i strid

strijd met de bepalingen van dit Verdrag, zal de persoon, aldus getroffen door dubbele belasting, het recht hebben, een klacht in te dienen bij de Staat waar de overledene zijn woonplaats had ten tijde van zijn overlijden. Als regel dient deze klacht te worden ingediend binnen twee jaar na het einde van het kalenderjaar, waarin de persoon zich bewust is geworden van de dubbele belasting. Indien de klacht gegrond wordt geacht, zal de bevoegde autoriteit van die Staat er naar streven met de bevoegde autoriteit van de andere Staat tot overeenstemming te komen om de bedoelde dubbele belasting te vermijden.

Artikel 14.

In geval enige moeilijkheid of twijfel rijst met betrekking tot de uitlegging of de toepassing van dit Verdrag, zullen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten zich met elkander in verbinding stellen, teneinde de aangelegenheid in onderling overleg te regelen.

Artikel 15.

De uitdrukking: »bevoegde autoriteit» betekent, voor zoveel betreft Zweden, de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger, en voor zoveel betreft Nederland, de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger.

Artikel 16.

§ 1. Dit Verdrag kan, ongewijzigd of met overeengekomen wijzigingen, worden uitgebreid tot een van de Nederlandse Overzeese Rijksdelen, indien dit gebied rechten heft van in wezen gelijksoortige aard met de rechten, genoemd in artikel 1 van dit Verdrag. Over zodanige uitbreiding zullen beide Staten zich verstaan door een notawisseling; in deze nota's zullen zij vastleggen de datum van het in werking treden van de uitbreiding, de wijzigingen en de voorwaarden (daaronder begrepen die, welke betrekking hebben op de opzegging), waaronder het Verdrag van toepassing zal zijn.

mot bestämmelserna i detta avtal, äger den person, som på detta sätt drabbats av dubbelbeskattning, att häremot göra erinran hos den stat, i vilken den avlidne vid dödsfallet var bosatt. Dylik erinran skall i regel göras inom två år efter utgången av det kalenderår, under vilket personen i fråga erhöill kännedom om dubbelbeskattningen. Anses erinran grundad, skall behörig myndighet i sådan stat vidtaga åtgärder för att ernå överenskommelse med behörig myndighet i den andra staten i syfte att undvika dubbelbeskattningen i fråga.

Artikel 14.

I fall, då svårighet eller tvivelsmål uppkommer vid detta avtals tolkning eller tillämpning, skola behöriga myndigheter i de avtalslutande staterna förhandla med varandra i syfte att lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse.

Artikel 15.

Uttrycket »behörig myndighet» betyder för Sveriges vidkommande finansministern eller hans befullmäktigade ombud och för Nederländernas vidkommande finansministern eller hans befullmäktigade ombud.

Artikel 16.

§ 1. Detta avtal må, antingen i dess helhet eller med överenskomna jämkningar, utvidgas till att även avse Nederländerna tillhörigt utomeuropeiskt område, under förutsättning att området påför skatter, som äro i huvudsak likartade med de skatter, vilka äro angivna i artikel 1 av detta avtal. Beträffande sådan utvidgning skola de båda staterna förhandla med varandra genom notväxling; i dessa noter skola fastställas den tidpunkt, från vilken utvidgningen skall äga giltighet, samt de jämkningar och de villkor (inbegripet sådana som avse uppsägning) under vilka avtalet skall vara tillämpligt.

§ 2. Tenzij door beide Verdragsluitende Staten uitdrukkelijk anders is overeengekomen, zal de beëindiging met betrekking tot Zweden of Nederland van dit Verdrag krachtens artikel 18 een einde maken aan de toepassing van dit Verdrag met betrekking tot elk gebied, waartoe dit Verdrag krachtens dit artikel is uitgebreid. 1

Artikel 17.

§ 1. Dit Verdrag zal worden bekrachtigd door de Hoge Verdragsluitende Partijen. Bekrachtiging door Zijne Majesteit de Koning van Zweden zal afhankelijk zijn van de toestemming van de Riksdag. De akten van bekrachtiging zullen zo spoedig mogelijk te 's-Gravenhage worden uitgewisseld. Het Verdrag zal in werking treden op de dag van de uitwisseling der akten van bekrachtiging.

§ 2. Dit Verdrag zal van toepassing zijn in alle gevallen waarin het overlijden van de erflater heeft plaats gevonden op of na de dag van de inwerkingtreding van het Verdrag.

Artikel 18.

Dit Verdrag zal voor onbepaalde tijd van kracht blijven, maar elk van de Verdragsluitende Staten kan, op of voor de 30ste Juni van elk kalenderjaar niet vroeger dan het jaar 1956, aan de andere Verdragsluitende Staat, langs diplomatieke weg een schriftelijke kennisgeving van beëindiging doen toekomen, en, in zulk geval zal dit Verdrag ophouden van kracht te zijn aan het einde van dat kalenderjaar maar het zal van toepassing zijn in alle gevallen, waarin het overlijden van de erflater heeft plaats gevonden voor het einde van het kalenderjaar.

Ten blijke waarvan de bovengenoemde Gevolmachtigden dit Verdrag hebben ondertekend en van hun zegel voorzien.

Gedaan in 'tweevoud te Stockholm, de 25ste April 1952, in de Nederlandse en in de Zweedse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Willem Daniels.

(L. S.)

Östen Undén.

(L. S.)

§ 2. Därest detta avtal jämlikt artikel 18 upphör att gälla beträffande Sverige och Nederländerna, skall, om icke annat uttryckligen överenskommits mellan de båda avtalsslutande staterna, avtalet även upphöra att gälla beträffande varje område, vartill avtalet utsträcks jämlikt denna artikel.

Artikel 17.

§ 1. Detta avtal skall ratificeras av de höga fördragsslutande parterna. Hans Majestät Konungens av Sverige ratifikation skall ske med riksdagens samtycke. Ratifikationshandlingarna skola snarast möjligt utväxlas i Haag. Avtalet skall, med iakttagande av vad som föreskrives i paragraf 2 i denna artikel, träda i kraft å den dag, då utväxlingen av ratifikationshandlingarna sker.

§ 2. Detta avtal skall äga tillämpning i alla de fall, då arvlätare eller testator avlidit å eller efter den dag då avtalet träder i kraft.

Artikel 18.

Detta avtal skall förbliva i kraft utan tidsbegränsning, men envar av de avtalsslutande staterna äger att — senast den 30 juni under ett kalenderår, dock icke tidigare än år 1956 — hos den andra staten på diplomatisk väg skriftligen uppsäga avtalet. I händelse av sådan uppsägning skall avtalet upphöra att gälla med utgången av kalenderåret, men skall alltjämt äga tillämpning i alla de fall då arvlätaren eller testatorn avlidit före kalenderårets utgång.

Till bekräftelse härå hava ovan nämnda befullmäktigade ombud under-tecknat detta avtal och försett det-samma med sina sigill.

Som skedde i Stockholm den 25 april 1952, i två exemplar, på svenska och nederländska språken, vilka båda texter äga lika vitsord.

Protocol.

Bij gelegenheid van de ondertekening van het Verdrag tot het vermijden van dubbele belasting en het vaststellen van regels voor wederzijdse administratieve hulp met betrekking tot rechten terzake van nalatenschappen, heden tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Zweden gesloten, zijn de ondergetekende Gevolmachtigden overeengekomen, dat de volgende bepalingen een integrerend deel van het Verdrag zullen uitmaken:

ad Artikel 2.

De Staat, in welke de onroerende zaken zijn gelegen, is bevoegd, krachtens de regel van artikel 2 alle rechten te belasten, welke overeenkomstig de binnenlandse belastingwetgeving van die Staat op dezelfde wijze worden belast als onroerende zaken.

Niettegenstaande de voorgaande regel behoudt elke Staat het recht tot het belasten van schulden (met uitsluiting van obligaties) verzekerd door hypotheek op onroerende zaken en van rechten op royalties, verleend voor het gebruik van onroerende zaken of voor de exploitatie van een mijn of van een andere natuurlijke hulpbron, overeenkomstig zijn eigen binnenlandse belastingwetgeving.

ad Artikel 9.

De verplichting tot het uitwisselen van inlichtingen geldt niet voor inlichtingen, verkregen van banken of daarmee gelijkgestelde instellingen.

Gedaan in tweevoud te Stockholm, de 25ste April 1952, in de Nederlandse en in de Zweedse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Willem Daniels.

(L. S.)

Östen Undén.

(L. S.)

Protokoll.

Vid undertecknandet av det denna dag ingångna avtalet mellan Konungariket Sverige och Konungariket Nederländerna för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräkning beträffande skatter å kvarlåtenskap hava undertecknade befullmäktigade ombud överenskommit att följande bestämmelser skola utgöra en integrerande del av avtalet:

till Artikel 2.

Den stat i vilken den fasta egendomen är belägen äger beskatta, med tillämpning av den i artikel 2 angivna regeln, alla rättigheter som enligt skattelagstiftningen inom denna stat beskattas på samma sätt som fast egendom.

Oavsett vad nu sagts bibehåller vardera staten rätten att enligt sin lagstiftning beskatta skuldebrev (med undantag för obligationer), för vilka in-teckningar i fast egendom utgöra säkerhet, samt rätt till royalty som utgår för nyttjande av fast egendom eller för bearbetande av en gruva eller annan naturtillgång.

till Artikel 9.

Skyldigheten att utbyta upplysningar avser icke upplysningar erhållna från banker eller andra liknande penninginrättningar.

Som skedde i Stockholm den 25 april 1952, i två exemplar, på svenska och nederländska språken, vilka båda texter äga lika vitsord.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland i statsrådet å Stockholms slott den 28 mars 1952.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, LINGMAN, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sköld, anmäler efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena samt chefen för handelsdepartementet fråga om *godkännande av förslag till avtal mellan Sverige och Nederländerna dels för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet och dels för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande skatter å kvarlåtenskap*. Departementschefen anför därvid följande.

Den 21 mars 1935 undertecknades avtal mellan Sverige och Nederländerna för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet jämte ett till avtalet hörande slutprotokoll. Sedan avtalet godkänts av samma års riksdag (prop. nr 223, bev. utsk. betänk. nr 35, skriv. nr 164) utfärdades kungörelse i ämnet den 26 april 1935 (nr 139). Avtalet är alltjämt gällande i oförändrat skick.

I punkt II i slutprotokollet till avtalet stadgas att, därest i en av de avtalslutande staterna skatt å inkomst av kapital uttages genom avdrag (vid källan), denna skatt skall vara undantagen från avtalets tillämpning, intill dess särskild överenskommelse träffats i detta avseende. Någon sådan överenskommelse har hittills icke träffats. Då Sverige numera uttager kupongskatt för aktieutdelningar som betalas till i utlandet bosatta personer och i Nederländerna källskatteavdrag verkställes i fråga om aktieutdelningar och obligationsräntor, innebär detta, att dubbelbeskattning av inkomst av kapital äger rum trots avtalet. Detta förhållande har länge ansetts som en brist i avtalet och i olika sammanhang har yrkats, att avtalet måtte ändras så att dubbelbeskattning undanröjdes jämväl beträffande ifrågavarande slag av inkomst. Vidare har sedan avtalet ingåtts skattelagstiftningen i Sverige och Nederländerna undergått omfattande förändringar, varför behov av en allmän översyn av avtalets bestämmelser har ansetts föreligga. Även i andra hänseenden har det visat sig önskvärt, att avtalet bleve kompletterat och ändrat.

I anledning av nyssberörda förhållanden togs från svensk sida i januari

1951 upp frågan om förhandlingar mellan Sverige och Nederländerna i syfte att ett nytt avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet måtte ingås mellan de båda staterna. Sedan nederländska regeringen givit sin anslutning till förslaget, ägde förhandlingar rum i Stockholm under tiden den 17—den 22 september 1951 och i Haag under tiden den 13—den 19 november samma år. Förhandlingarna fördes å svensk sida av generaldirektören Rolf Dahlgren, f. d. kammarrättsrådet Otto Ekenberg samt juris doktorn K. G. A. Sandström. Vid förhandlingarna föreslogs från nederländsk sida att till behandling skulle upptagas jämväl frågan om avtal mellan Sverige och Nederländerna för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap. Vidare väcktes under förhandlingarna förslag om att i avtalen skulle intas bestämmelser om ömsesidig handräckning beträffande ifrågavarande skatter. På grund härav utarbetade förhandlingsdelegationerna på engelska språket utfattade förslag till dels avtal mellan Sverige och Nederländerna för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet och dels avtal mellan de båda staterna för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande skatter å kvarlåtenskap, båda avtalen med tillhörande protokoll. De båda förslagen paraferades den 19 november 1951. Från nederländsk sida hava därefter förslagits vissa redaktionella ändringar i förslagen. Efter skriftväxling mellan förhandlarna nåddes sedermera enighet om på svenska språket och på nederländska språket avfattade texter till avtal och protokoll. Det förutsattes, att originaltexterna till avtalen med därtill hörande protokoll skulle vara avfattade på dessa språk.

Förslagen till avtal med tillhörande protokoll — vilka handlingar jämte ett rörande paraferingen av förslagen upprättat protokoll torde få såsom *bilaga*¹ fogas vid protokollet i detta ärende — överlämnades sedermera av de svenska förhandlarna till chefen för finansdepartementet.

Förslaget till avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet med tillhörande protokoll jämte paraferingsprotokollet remitterades därefter till *kammarrätten*, som i utlåtande den 25 februari 1952 förklarade sig icke hava något att i huvudsak erinra mot förslaget.

Förslaget till avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap med därtill hörande protokoll jämte paraferingsprotokollet remitterades till *Svea hovrätt*. I utlåtande den 12 februari 1952 förklarade hovrätten, jämte det hovrätten framförde en anmärkning av språklig natur, att hovrätten i övrigt icke hade något att erinra mot förslaget.

Under hand har meddelats, att man å nederländsk sida vore beredd att underteckna avtalsförslagen.

¹ Förslagen till avtal med tillhörande slutprotokoll — vilka handlingar, fränsett det svenska ombudets namn i avtalets ingress samt underskrifterna, äro lika lydande med de vid propositionen fogade handlingarna — ha här uteslutits.

I. Förslaget till avtal angående skatter å inkomst och förmögenhet.

Förslaget till avtal för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet överensstämmer i väsentliga delar med gällande svensk-nederländska avtal i vad detsamma avser bestämmelser i syfte att undanröja dubbelbeskattning. Föreskrifterna angående ömsesidig handräckning äro däremot nytillkomna. Avtalsförslaget företer även på åtskilliga andra punkter sakliga avvikelser från det äldre avtalet, varjämte förslaget i formellt hänseende uppvisar vissa skiljaktigheter mot det äldre avtalet.

Till en början torde jag med några ord få beröra *det nederländska skattesystemet* i vad detsamma avser beskattning av inkomst och förmögenhet. I Nederländerna uttagas skatter å inkomst och förmögenhet endast av staten. Provinser och kommuner äga sålunda icke rätt att pålägga dylika skatter. Till staten utgå ett flertal skatter å inkomst samt en skatt å förmögenhet. De nederländska inkomstskatter, som finnas uppräknade i artikel 2 i nu ifrågavarande avtalsförslag, äro samtliga progressiva med undantag av skatten å utdelning, vilken sistnämnda skatt utgår å utdelning å aktier samt å obligationsräntor. Skatten å utdelning, vilken är en förskottsskatt, utgår med 15 procent av utdelningens eller räntans bruttobelopp. Förmögenhetsskatten, som drabbar endast fysiska personer, är en årlig proportionell skatt, dock att den enligt särskilda bestämmelser utgår såsom en progressiv skatt under åren 1951—1954. Beträffande beskattning av aktieutdelning torde jag få hänvisa till vad senare anföres.

Därest bestämmelser icke på annat sätt meddelats till förebyggande av internationell dubbelbeskattning tillämpas i Nederländerna sedan lång tid tillbaka särskilda föreskrifter av i huvudsak följande innehåll. I Nederländerna bosatt fysisk eller juridisk person, som åtnjuter inkomst härflytande från utländska inkomstkällor eller äger förmögenhet i utlandet och som på grund härav blir föremål för beskattning i annan stat, är berättigad till visst avdrag från den å hans sammanlagda inkomst eller förmögenhet uträknade nederländska skatten. Detta avdrag motsvarar den skatt, som skulle hava utgått i Nederländerna därest därstädes till beskattning förelegat uteslutande den från utlandet härrörande inkomsten eller där befintliga förmögenheten. Berörda bestämmelser om reducering av skatten i Nederländerna gälla icke beträffande aktieutdelning eller obligationsränta, som uppburits från utlandet.

Beträffande *utformandet av avtalsförslaget* torde jag få erinra om, att i de av Sverige hittills ingångna avtalen för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet hava använts i huvudsak två metoder för dubbelbeskattningens undanröjande. Den ena metoden innebär att beskattningsrätten till olika slag av inkomster eller förmö-

genhetstillgångar delats upp mellan de båda avtalsslutande staterna. Den andra metoden för dubbelbeskattningens undanröjande har tillämpats i de avtal, som Sverige avslutat med Amerikas förenta stater, Storbritannien och Canada. Berörda avtal äro emellertid i nu ifrågavarande hänseende något olika konstruerade. I avtalet med Förenta staterna har tillämpats den tekniken för undvikande av dubbelbeskattning, att Sverige visserligen följer principen om uppdelning av beskattningsrätten till de olika inkomstslagen, men att Förenta staterna däremot primärt beskattar hela inkomsten, varefter Förenta staterna medgiver amerikanska medborgare och därstädes bosatta fysiska eller juridiska personer avdrag från den amerikanska skatten för den i Sverige utgående skatten. I avtalet med Storbritannien åter har tillämpats en delvis annan teknik i det från beskattning i den ena eller andra staten undantagits vissa slag av inkomster, medan beträffande övriga inkomstslag förfarits på samma sätt som enligt avtalet med Förenta staterna. Avtalet med Canada överensstämmer i detta hänseende huvudsakligen med avtalet med Storbritannien, men beträffande vissa inkomstslag innebär avtalet att Sverige i fråga om inkomst från Canada, uppbyren av här bosatta personer, skall från den svenska skatten avräkna i Canada å denna inkomst utgående skatt, dock högst 15 procent.

I det nu gällande avtalet mellan Sverige och Nederländerna har för undvikande av dubbelbeskattning använts en teknik, som närmast ansluter sig till den i det svensk-amerikanska avtalet tillämpade tekniken.

Såsom tidigare framhållits tillämpas enligt intern nederländsk skatterätt till förebyggande av internationell dubbelbeskattning ett visst avräkningssystem. Det är därför naturligt att Nederländerna med avseende å de avtal, vilka denna stat avslutar, önskar tillämpa detta system för dubbelbeskattningens undanröjande. Sverige åter har i samtliga av Sverige ingångna dubbelbeskattningsavtal — med ovan nämnda undantag — genomgående följt principen om uppdelning av beskattningsrätten. Anledning att frångå denna princip har icke heller ansetts föreligga vid utformandet av det nu föreliggande avtalsförslaget.

Det föreslagna avtalet innebär i nu ifrågavarande hänseende, att Sverige åsätter taxering endast för de delar av den skattskyldiges inkomst eller förmögenhet, som Sverige enligt avtalet äger beskatta, men att Nederländerna däremot vid fastställande av skatt, som påföres i Nederländerna bosatta fysiska eller juridiska personer, medräknar all inkomst eller förmögenhet, även om beskattningsrätten enligt avtalsförslaget tillkommer Sverige. För undanröjande av dubbelbeskattningen förbinder sig Nederländerna emellertid att i den omfattning, som överensstämmer med föreskrifterna i nederländsk skattelagstiftning, medgiva avdrag från nederländsk skatt med hänsyn till den inkomst eller förmögenhet, som enligt avtalsförslaget är föremål för svensk skatt. Ehuru detta avdrag — såsom framgår av den tidigare lämnade redogörelsen för nyssnämnda föreskrifter — icke överstiger den nederländska skatten å den ifrågavarande inkomsten eller förmögenheten, torde avdragsrätten i regel medföra att dubbelbeskattningen

undanröjes. Beträffande aktieutdelning avses särskilda regler skola gälla, till vilka jag senare återkommer.

Vad härefter angår frågan om *vilka skatter, som inbegripas under det föreslagna avtalet*, må framhållas, att avtalsförslaget avser alla i de fördragslutande staterna utgående skatter å inkomst och förmögenhet, som i förevarande sammanhang äga praktisk betydelse. Vidare må framhållas, att avtalsförslaget, i motsats till det gällande avtalet, uttryckligen angivits skola avse även engångsskatter å förmögenhet och skatter å förmögenhetsökning.

Det föreslagna avtalet skall jämväl tillämpas å alla andra skatter å inkomst eller förmögenhet, vilka påläggas i någon av de avtalslutande staterna efter undertecknandet av avtalsförslaget, under förutsättning att skatterna äro av i huvudsak likartat slag som de i avtalet angivna.

Under det föreslagna avtalet äro icke inbegripna de bevillningsavgifter, som jämlikt förordningen den 23 oktober 1908 uttagas av bl. a. handelsresande och av den, som ägnar sig åt offentlig nöjesverksamhet. Såvitt angår handelsresande framgår av artikel 2 i det vid avtalet fogade protokollet att det vid förhandlingarna förutsatts att, därest Sverige skulle gentemot medborgare i en tredje stat medgiva nedsättning av eller befrielse från nämnda avgift, motsvarande nedsättning eller befrielse skall medgivas gentemot nederländska medborgare.

Beträffande det föreslagna avtalets *giltighetsområde i geografiskt hänseende* må nämnas, att förslaget — liksom det nu gällande avtalet — omfattar, vad Nederländerna angår, endast denna stats europeiska område. Det är dock förutsatt i avtalsförslaget (artikel 32), att avtalet skall kunna antingen i dess helhet eller med överenskomna jämkningar utvidgas till Nederländerna tillhöriga utomeuropeiska områden. En förutsättning härför är att inom nämnda områden påföras skatter, som äro i huvudsak likartade med dem, vilka äro föremål för det föreslagna avtalet.

Vad härefter angår frågan om *vilka skattskyldiga, som inbegripas under avtalsförslaget*, må framhållas att förslaget gäller fysiska och juridiska personer, som äro bosatta i Sverige eller i Nederländerna. Då det gällande avtalet avser fysiska och juridiska personer, vilka hava sitt skatterättsliga hemvist inom någon av de båda staterna, överensstämmer avtalsförslaget på denna punkt med det gällande avtalet vad beträffar fysiska personer. Beträffande juridiska personer åter innebär avtalsförslaget en utvidgning i förhållande till det gällande avtalet.

I fråga om *fysiska personer* gäller det föreslagna avtalet å svensk sida, förutom i fråga om här bosatta fysiska personer, även fysiska personer, som här stadigvarande vistas. Å nederländsk sida avser avtalsförslaget varje fysisk person, som enligt nederländska beskattningsregler anses bosatt i Nederländerna. Då det nederländska bosättningsbegreppet är vidsträcktare än det svenska torde avtalsförslaget komma att avse även personer, som stadigvarande vistas i Nederländerna utan att vara där bosatta.

I fråga om *juridiska personer* omfattar det gällande avtalet juridiska per-

soner, vilka hava sitt verkliga säte i någon av de avtalslutande staterna. Det föreslagna avtalet avses däremot skola vara tillämpligt å juridiska personer, vilka bildats enligt svensk eller nederländsk lag. Beträffande juridiska personer, vilka icke bildats vare sig enligt svensk eller nederländsk lag, har det föreslagna avtalet angivits skola omfatta varje juridisk person vars rörelse ledes och övervakas i Sverige respektive i Nederländerna.

Vad angår *principerna för uppdelningen av beskattningsrätten* mellan de båda staterna — vilken uppdelning givetvis har betydelse för båda staterna vid tillämpning av huvudregeln angående undanröjande av dubbelbeskattning — må framhållas, att förslaget härutinnan i väsentliga delar bygger på de principer, som kommit till uttryck i det gällande avtalet. Emellertid föreligga vissa avvikelser från det äldre avtalet. Jag tillåter mig att härutinnan hänvisa till den föreslagna avtalstexten. Dock torde det finnas anledning att här närmare beröra frågan om fördelningen av beskattningsrätten såvitt angår inkomst i form av utdelning å aktier.

Beträffande *beskattning av aktiebolags vinst* torde jag först få redogöra för hur beskattningen i Nederländerna på detta område är konstruerad. Till staten utgår en skatt å bolagets hela årsvinst, oavsett om den utdelats till aktieägarna eller icke. Denna skatt är i princip proportionell men utgår för närvarande efter en progressiv skala. Vidare har bolaget att vid utbetalning av utdelning innehålla en förskottsskatt med för närvarande 15 procent av bruttoutdelningen. Sistnämnda skatt utgår oberoende av om aktieägaren är fysisk person eller bolag. Den erlagda förskottsskatten avdrages sedermera från aktieägarens efter företagen taxering bestämda totala inkomstskatt eller aktiebolagsskatt.

För det fall, då ett *bolag i Nederländerna betalar utdelning* till en i Sverige bosatt, här skattskyldig aktieägare, innebär avtalsförslaget följande. I Nederländerna uttages inkomstskatt av bolaget i vanlig ordning. Däremot utgår icke nederländsk kupongskatt å utdelningen, för så vitt icke utdelningen är hänförlig till ett av den svenske aktieägaren innehaft fast driftställe i Nederländerna (artikel 9 § 1). Befrielsen från kupongskatt gäller oberoende av om aktieägaren är fysisk person eller bolag. I Sverige uttages statlig och kommunal inkomstskatt i vanlig ordning. I sådana fall, då utdelningen uppbäres av ett aktiebolag, som direkt eller indirekt behärskar minst 50 procent av röstetalet för samtliga aktier i det utdelande nederländska bolaget, skall dock utdelningen vara undantagen från beskattning i Sverige såframt utdelningen skulle hava varit undantagen från svensk beskattning därest såväl det utdelande bolaget som det bolag, som uppbär utdelningen, hade varit bosatt härstädes (artikel 9 § 3).

I det motsatta fallet eller då ett *bolag i Sverige betalar utdelning* till en i Nederländerna bosatt, där skattskyldig aktieägare gäller följande. Bolaget inkomstbeskattas i Sverige i vanlig ordning. Den svenska kupongskatten å utdelningen nedsättes till 10 procent, såframt icke utdelningen är hänförlig till ett av den nederländske aktieägaren innehaft fast driftställe i Sverige. Därest utdelningsmottagaren är ett nederländskt bolag, som direkt

eller indirekt behärskar minst 50 procent av röstetalet för samtliga aktier i det utdelande svenska bolaget, är dock utdelningen helt undantagen från svensk kupongskatt, för så vitt icke utdelningen är hänförlig till ett av det nederländska bolaget innehåft fast driftställe i Sverige (artikel 9 § 2). I Nederländerna påföres utdelningsmottagaren skatt å utdelningen enligt vanliga regler. I sådana fall, då utdelningen uppbäres av ett aktiebolag, som direkt eller indirekt behärskar minst 50 procent av röstetalet för samtliga aktier i det utdelande svenska bolaget, skall dock utdelningen vara undantagen från beskattning i Nederländerna såframt utdelningen skulle hava varit undantagen från nederländsk beskattning därest såväl det utdelande bolaget som det bolag, som uppbär utdelningen, hade varit bosatt därstädes (artikel 9 § 3). Berörda bestämmelser angående utdelning, som betalas från Sverige till Nederländerna, innebära således bland annat, att om utdelningsmottagaren är en i Nederländerna bosatt fysisk person eller ett nederländskt bolag, som icke behärskar minst 50 procent av röstetalet för samtliga aktier i det utdelande svenska bolaget, svensk kupongskatt uttages med 10 procent samt att utdelningen även blir föremål för inkomstbeskattning i Nederländerna. Då Nederländerna, såsom tidigare angivits, icke tillämpar förut omnämnda avräkningsförfarande beträffande utdelningar, kommer dubbelbeskattning i nu berörda fall att delvis kvarstå för den i Nederländerna bosatte betalningsmottagaren. Emellertid är att märka att den kvarstående dubbelbeskattningen i själva verket kommer att understiga 10 procent, enär Nederländerna enligt sin interna skatterätt i berörda fall medger avdrag för den svenska kupongskatten såsom omkostnad och således endast beskattar utdelningens nettobelopp.

I avtalsförslaget hava intagits bestämmelser om *ömsesidig handräckning*, vilka bestämmelser innehålla i huvudsak följande. De avtals slutande staternas finansministrar eller deras befullmäktigade ombud skola utbyta sådana upplysningar (av beskaffenhet att stå till beskattningsmyndigheternas förfogande under deras sedvanliga tjänsteutövning) som äro nödvändiga för att tillämpa bestämmelserna i avtalet eller för att förebygga bedrägeri eller för att tillämpa givna föreskrifter till förebyggande av skatteflykt i fråga om de skatter, som äro föremål för avtalet. Skyldigheten att utbyta upplysningar skall, i enlighet med från nederländsk sida framställt önskemål, icke avse upplysningar erhållna från banker eller andra liknande penninginrättningar. I förslaget upptagas även vissa andra föreskrifter, avseende att begränsa uppgiftsskyldigheten med hänsyn bl. a. till de skattskyldigas berättigade anspråk på sekretess i fråga om vissa affärsförhållanden. I paraferringsprotokollet hava förhandlingsdelegationerna angivit närmare detaljer beträffande verkställigheten av nu omförd handräckning; bl. a. föreslås där att årligen vissa slag av upplysningar skola utan anmaning utbytas mellan vederbörande myndigheter i de båda staterna. Vidare stadgas i avtalsförslaget att de båda staterna skola lämna varandra biträde och handräckning för indrivning av sådana skatter, som avses i avtalet, tillika med ränta, kostnader samt tilläggsbelopp till skatterna ävensom viten utan straff-

rättslig karaktär. Då fråga är om framställning rörande indrivning av skatter, avses att sådana skatteanspråk från en av staterna, vilka äro exigibla i denna stat, skola erkännas såsom exigibla av den andra staten och indrivnas där i enlighet med dess lagstiftning beträffande uppbörd och indrivning av egna skatter. I avtalsförslaget har vidare stadgats, att de båda staternas finansministrar eller deras befullmäktigade ombud må genom ömsesidig överenskommelse föreskriva regler angående förfaringsätt, formen för framställningar och svar å desamma, omräkning av valuta, disposition av indrivna medel, minsta belopp som framställning om indrivning må avse samt därmed sammanhängande spörsmål. Såsom framgår av paraferingsprotokollet föreslås att de minsta belopp, som skola vara föremål för indrivning, fastställas till 500 floriner eller 500 svenska kronor.

Det föreslagna avtalet föreslås skola *träda i kraft* å den dag, då utväxlingen av ratifikationshandlingarna sker, samt förbliva gällande utan tidsbegränsning. Envar av staterna äger att — senast den 30 juni under ett kalenderår, dock icke tidigare än år 1956 — hos den andra staten uppsäga avtalet. Efter utväxling av ratifikationshandlingarna skall avtalet å svensk sida tillämpas första gången vid 1952 års taxering. I fråga om svensk kungskatt avses avtalet skola tillämpas beträffande skatt å sådan utdelning, som förfallit till betalning den 1 januari 1951 eller senare. Å nederländsk sida föreslås avtalet skola tillämpas dels beträffande inkomstskatt och förmögenhetsskatt för beskattningsår, som börjar efter den 31 december 1950, dels beträffande bolagsskatt för räkenskapsår, som börjar efter den 31 december 1950, ävensom för den vid sagda tidpunkt ännu icke tilländalupna delen av ett löpande räkenskapsår, dels beträffande skatt å sådan utdelning, som förfallit till betalning efter den 31 december 1950 och dels beträffande andra inkomstskatter, som avdragits vid källan under kalenderåret 1951 och följande år. Även å nederländsk sida kommer alltså det föreslagna avtalet att träda i kraft beträffande sådana skatter å inkomst och förmögenhet, som avse beskattningsåret 1951. Bestämmelserna äro sålunda i sak reciproka.

Det gällande avtalet mellan Sverige och Nederländerna för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatt å inkomst och förmögenhet föreslås skola upphöra att gälla allteftersom bestämmelserna i det nu föreslagna avtalet träda i tillämpning.

II. Förslaget till avtal angående skatter å kvarlåtenskap.

Beträffande det föreliggande förslaget till avtal för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräkning beträffande skatter å kvarlåtenskap må påpekas, att någon överenskommelse på detta område tidigare icke förelegat mellan Sverige och Nederländerna. Jag torde vidare få erinra om, att avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap tidigare hava avslutats

med Tyskland, Ungern, Frankrike, Schweiz, Norge och Finland. I sak överensstämmer det nu föreliggande avtalsförslaget i väsentliga delar med nyssnämnda avtal i vad desamma avse bestämmelser om undvikande av dubbelbeskattning. Dock föreligga vissa avvikelser, föranledda av olikheter i svensk och nederländsk lagstiftning på detta område eller av eljest rådande, särskilda förhållanden.

Först torde jag få något beröra den *nederländska lagstiftningen* på ifrågasvarande område. I Nederländerna uttagas dels en arvsskatt och dels en densamma i viss mån kompletterande skatt på grund av förändring av äganderätt vid dödsfall. Skyldighet att erlägga arvsskatt åligger envar, som genom arv eller testamente erhåller egendom från en person, som vid dödsfallet var bosatt i Nederländerna. En nederländsk medborgare, som har haft sitt hemvist i Nederländerna och sedan bosatt sig utomlands men avlider inom 10 år från det han lämnat Nederländerna, anses i fråga om arvsskatten fortfarande bosatt i Nederländerna. Skatten är progressiv och utgår efter olika skalor bl. a. med hänsyn till arvingens släktskap med arvlåtaren. Den kompletterande skatten på grund av förändring av äganderätt vid dödsfall avser endast de fall, då fast egendom belägen i Nederländerna eller inteckningar i dylik egendom genom arv eller testamente förvärfvas av en i Nederländerna icke bosatt person. Här gäller en fast skattesats av 6 procent. För närvarande föreligger förslag om att sistnämnda skatt skall utvidgas till att omfatta även de fall, då lös egendom, nedlagd i nederländska företag, genom arv eller testamente övergår till i Nederländerna icke bosatta personer.

Vad angår frågan om *vilka skatter, som inbegripas under det föreslagna avtalet*, må framhållas, att avtalsförslaget avser å svensk sida både arvsskatt och kvarlåtenskapsskatt samt å nederländsk sida arvsskatt samt skatt på grund av förändring av äganderätt vid dödsfall.

Det föreslagna avtalet skall även tillämpas beträffande alla andra i anledning av dödsfall utgående skatter å kvarlåtenskap, vilka påläggas i Sverige eller Nederländerna efter undertecknandet av avtalet, vare sig skatterna utgå å kvarlåtenskapen i dess helhet eller å arvs- eller testamentslotter.

Jag torde härefter få redogöra för *den teknik, som tillämpats vid utformandet av avtalsförslaget*. I samtliga tidigare avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap, som Sverige avslutat, har använts den metoden, att man delat upp beskattningsrätten till olika slag av tillgångar mellan de båda avtalslutande staterna. Nederländerna åter har i tidigare avtal, som denna stat avslutat, tillämpat den tekniken för dubbelbeskattningens undanröjande, att Nederländerna förbehållit sig rätten att, vid fastställande av skatt å kvarlåtenskap efter en person som vid sin död var bosatt i Nederländerna, i det belopp på vilket sådan skatt påföres inräkna kvarlåtenskapen i dess helhet, varjämte Nederländerna förbundet sig att medgiva avdrag med på visst sätt beräknat belopp från den sålunda uträknade skatten. Då vid de svensk-nederländska förhandlingarna man å ingendera sidan ville acceptera den andra statens system för undvikande av dubbelbe-

skattning, har i avtalsförslaget tillämpats följande metod. Sverige följer principen om uppdelning av beskattningsrätten och beskattar sålunda endast de delar av kvarlåtenskapen, som Sverige enligt avtalet äger beskatta, medan Nederländerna däremot, beträffande kvarlåtenskap efter en person som vid tiden för dödsfallet var bosatt i Nederländerna, primärt beskattar hela kvarlåtenskapen, även om beskattningsrätten enligt avtalsförslaget tillkommer Sverige. Nederländerna medgiver här efter ett avdrag från den nederländska skatten motsvarande det lägsta av följande två belopp nämligen, antingen det skattebelopp som i Sverige påförts för egendom, vilken enligt bestämmelserna i det föreslagna avtalet är föremål för svensk skatt, eller ett belopp utgörande så stor del av den nederländska skatten, som nettobeloppet av den egendom, vilken är föremål för svensk skatt, utgör av kvarlåtenskapens hela nettobelopp.

Beträffande ifrågavarande avtalsförslags *giltighetsområde i geografiskt hänseende* äro samma bestämmelser här meddelade, som i det föreslagna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

Det föreslagna avtalet avses skola vara tillämpligt beträffande skatter å kvarlåtenskap efter *svenska och nederländska medborgare* samt efter nederländska undersåtar, bosatta i Nederländerna. Med »nederländska undersåtar» förstås sådana personer från Nederländerna tillhöriga utomeuropeiska områden, vilka icke äga nederländskt medborgarskap. Jag torde i detta sammanhang vidare få nämna, att den tidigare berörda, i intern nederländsk skatterätt förekommande regeln angående var en nederländsk medborgare skall anses vara bosatt vid dödsfallet därest detta inträffar inom 10 år från det han lämnade Nederländerna, enligt förslaget icke skall vara tillämplig i förhållandet mellan Sverige och Nederländerna.

Vad angår *principerna för uppdelningen av beskattningsrätten mellan de båda staterna* må framhållas, att förslaget, såsom redan anmärkts, i huvudsak bygger på de principer, som kommit till uttryck i tidigare av Sverige ingångna dubbelbeskattningsavtal. Så är emellertid icke fallet i fråga om beskattning av skuldebrev, för vilka inteckningar i fast egendom utgöra säkerhet, samt av rätt till royalty, som utgår för nyttjande av fast egendom eller för bearbetande av en gruva eller annan naturtillgång.

Vad först beträffar skuldebrev, för vilka inteckningar i fast egendom utgöra säkerhet, torde jag få nämna, att dylika skuldebrev enligt nederländsk lagstiftning — till skillnad från vad som gäller enligt svensk lagstiftning — behandlas lika med fast egendom. Till i Nederländerna skattepliktig kvarlåtenskap räknas sålunda i fast egendom i Nederländerna intecknade skuldebrev, som i arv eller testamente bekommit efter en avliden person, även då denne vid sin död var bosatt utom Nederländerna. Vad här efter angår rätt till royalty, som utgår för nyttjande av fast egendom i Sverige eller för bearbetande av en gruva eller annan naturtillgång härstädes, beskattas sådan tillgång enligt den interna svenska skattelagstiftningen även om tillgången efterlämnats av en utlänning, som vid sin död icke var bosatt här i

riket. I Nederländerna åter föreligger icke skattskyldighet i motsvarande fall, d. v. s. då rätt till royalty av fast egendom i Nederländerna efterlämnats av en person, som vid dödsfallet icke var bosatt därstädes. På grund av berörda olikheter i svensk och nederländsk lagstiftning intogs i protokollet till avtalsförslaget den bestämmelsen, att den stat i vilken den fasta egendomen är belägen äger beskatta, med tillämpning av den i artikel 2 angivna regeln, alla rättigheter som enligt skattelagstiftningen inom denna stat beskattas på samma sätt som fast egendom. Vidare föreskrives i protokollet att, oavsett vad nu sagts, vardera staten bibehåller rätten enligt sin lagstiftning beskatta skuldebrev (med undantag för obligationer), för vilka inteckningar i fast egendom utgöra säkerhet, samt rätt till royalty, som utgår för nyttjande av fast egendom eller för bearbetande av en gruva eller annan naturtillgång (prot. till artikel 2). De föreslagna bestämmelserna innebära, att dubbelbeskattning i vissa fall skulle komma att kvarstå. Emellertid förutsattes vid förhandlingarna, att dubbelbeskattningen skulle komma att i praxis undanröjas eller åtminstone lindras. Det förutsattes sålunda, att Nederländerna skulle till förebyggande av dubbelbeskattning tillämpa det förut omnämnda avräkningsförfarandet i de fall, då i kvarlåtenskapen efter en person som vid sin död vore bosatt därstädes inginge rätt till royalty av tidigare berört slag härflytande från Sverige. I de fall åter, då i kvarlåtenskapen efter en svensk medborgare eller en nederländsk medborgare bosatt i Sverige inginge skuldebrev intecknade i fastighet belägen i Nederländerna, förutsattes att nedsättning av den här i riket fastställda skatten skulle ske med stöd av 58 § i 1941 års förordning om arvsskatt och gåvoskatt samt 36 § 2 mom. i 1947 års förordning om kvarlåtenskapsskatt. Även i andra fall av dubbelbeskattning, som uppkomma på grund av berörda bestämmelser i protokollet till avtalsförslaget, förutsattes lindring av den dubbla beskattningen skola ske enligt nyss angivna principer.

Beträffande *ömsesidig handräckning* innehåller det nu ifrågavarande avtalsförslaget motsvarande stadganden, som det tidigare behandlade avtalsförslaget.

Det föreslagna avtalet föreslås skola *träda i kraft* å den dag utväxlingen av ratifikationshandlingarna sker samt gälla utan tidsbegränsning. Envar av staterna skall äga rätt att — senast den 30 juni under ett kalenderår, dock icke tidigare än år 1956 — hos den andra staten uppsäga avtalet. Efter utväxlingen av ratifikationshandlingarna avses avtalsförslaget skola äga tillämpning i alla de fall, då arvlätare eller testator avlidit å eller efter den dag, då avtalsförslaget trätt i kraft.

III. Departementschefen.

Det föreslagna nya avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet innefattar en reglering bl. a. av den betydelsefulla frågan om beskattning av inkomst av kapital. Förslaget

innebär jämväl i övrigt förbättringar och förtydliganden på olika punkter. För egen del finner jag det önskvärt att det nu gällande avtalet ersättes med ett nytt avtal upprättat i överensstämmelse med det föreliggande förslaget. Jag tillstyrker följaktligen att förslaget godkännes å svensk sida.

I artikel 2 i det vid avtalsförslaget fogade protokollet har antecknats att det vid förhandlingarna förutsattes att, därest Sverige skulle gentemot medborgare i en tredje stat medgiva nedsättning av eller befrielse från de bevillningsavgifter som jämlikt 1908 års förordning uttagas av handelsresande, motsvarande nedsättning eller befrielse skall medgivas gentemot nederländska medborgare. Skulle dylik nedsättning utöver redan vidtagen eller ock befrielse komma att medgivas gentemot medborgare i en tredje stat, torde Kungl. Maj:t i enlighet härmed böra medgiva motsvarande nedsättning eller befrielse gentemot nederländska medborgare.

Vad angår förslaget till avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap finner jag det, med hänsyn till de relationer som på olika områden förefinnas mellan Sverige och Nederländerna, naturligt att det redan bestående avtalsförhållandet på inkomst- och förmögenhetsbeskattningens område utbygges med avtal för undvikande av dubbelbeskattning jämväl beträffande skatter å kvarlåtenskap. Det förslag till avtal, om vilket de båda staternas förhandlingsdelegationer enats, synes innebära en i stort sett tillfredsställande lösning av de hithörande spörsmål. Därest Nederländerna medger skattelindring i de fall, då dubbelbeskattning kommer att kvarstå till följd av föreskrifterna i det vid det föreslagna avtalet fogade protokollet, förutsätter jag, att eftergift av svensk skatt med stöd av 58 § arvsskatteförordningen och 36 § 2 mom. förordningen om kvarlåtenskap må kunna medgivas på sätt förutsatts vid förhandlingarna. Jag tillstyrker att även sistberörda avtalsförslag godkännes från svensk sida.

Under erinran att det torde ankomma på ministern för utrikes ärendena att göra framställning rörande avtalens undertecknande hemställer föredragande departementschefen härefter, att Kungl. Maj:t måtte för sin del godkänna förslagen till avtal mellan de båda staterna för undvikande av dubbelbeskattning samt fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet ävensom beträffande skatter å kvarlåtenskap jämte de till avtalen hörande protokollen.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Kungl. Höghet Regenten.

Ur protokollet:
Birgit Warholm.

Bilaga.

Paraferingsprotokoll.

Den svenska och den nederländska delegationen hava efter överläggningar i Stockholm i september 1951 och i Haag i november 1951 överenskommit om såväl ett förslag till avtal för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet som ett förslag till avtal för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande skatter å kvarlåtenskap, vilka båda förslag äro bifogade denna handling. De voro även ense om lämpligheten av att i denna form framlägga följande förslag och förklaringar:

§ 1.

Avtalsförslagen föreskriva att båda staterna skola utbyta sådana upplysningar, som äro nödvändiga för att tillämpa bestämmelserna i avtalen eller för att förebygga bedrägeri eller för att tillämpa givna föreskrifter till förebyggande av skatteflykt ifråga om de skatter, som äro föremål för avtalen. Föreskrifterna äro emellertid avfattade i allmänna ordalag och angiva icke i detalj vilka upplysningar behöriga myndigheter i de båda staterna skola utbyta.

De båda delegationerna hava därför funnit det vara erforderligt, att den verkliga innebörden av dessa upplysningar bestämmas genom ömsesidig överenskommelse, ingången med stöd av avtalen.

Delegationerna föreslå följande bestämmelser:

Na besprekingen te Stockholm in September 1951 en in Den Haag in November 1951 zijn de Zweedse en de Nederlandse delegaties tot overeenstemming gekomen over een ontwerp-Verdrag tot het vermijden van dubbele belasting en tot het vaststellen van regelen voor wederzijdse administratieve hulp met betrekking tot belastingen van inkomsten en van vermogen alsmede over een ontwerp-Verdrag tot het vermijden van dubbele belasting en tot het vaststellen van regelen voor wederzijdse administratieve hulp met betrekking tot rechten ter zake van nalatenschappen, welke ontwerpen beide bij dit document zijn gevoegd. Zij kwamen ook overeen, dat het dienstig is op formele wijze uitdrukking te geven aan de volgende aanbevelingen en verklaringen:

§ 1.

De ontwerp-Verdragen bepalen, dat beide staten zodanige inlichtingen zullen uitwisselen als nodig is om aan de bepalingen van de Verdragen uitvoering te geven of om fraude te voorkomen of om uitvoering te geven aan wettelijke voorzieningen tegen wetsontduiking met betrekking tot de belastingen en rechten welke het onderwerp van de Verdragen vormen. De bepalingen zijn echter in algemene bewoordingen vervat en stellen niet in bijzonderheden vast, welke inlichtingen de bevoegde autoriteiten van beide Staten zullen moeten uitwisselen.

De beide delegaties zijn tot de slotsom gekomen, dat het noodzakelijk zou zijn, dat de juiste aard van deze inlichtingen met wederzijds goedvinden zou worden vastgesteld overeenkomstig de Verdragen.

De delegaties zullen de volgende bepalingen aanbevelen:

I. Upplysningar vilka i överensstämmelse med det förstnämnda avtalet skola utbytas utan anmaning.

Nedanstående förteckning, upptagande vissa upplysningar vilka utan anmaning skola utbytas av vederbörande myndigheter i de båda staterna, angiver den omfattning i vilken föreskrifterna i artiklarna 24 och 26 av avtalet skola verkställas.

Behörig myndighet i en av de avtalslutande staterna äger, där så finnes erforderligt, hos behörig myndighet i den andra staten begära, att förteckningen anpassas efter förändrade förhållanden.

Behörig myndighet i vardera staten skall utan anmaning efter utgången av varje kalenderår till behörig myndighet i den andra staten översända:

1. en förteckning upptagande namn och adress för alla i den andra staten bosatta personer, vilka äro föremål för inkomst- eller förmögenhetsbeskattning i den stat, som lämnar upplysningen;

2. upplysningar angående fördelning, jämlikt artiklarna 6 och 7 av avtalet, av inkomster förvärvade av företag, vilka bedriva rörelse från fast driftställe i vardera staten;

3. upplysningar angående utdelningar, som av bolag i den ena staten utbetalts till personer bosatta i den andra staten;

4. upplysningar, i den mån sådana upplysningar äro tillgängliga, angående ränta, inkomst från fast eller lös egendom samt royalty för nyttjanderätten till patent, ritning, varumärke, hemlig fabriktionsmetod eller recept, som tillfalla personer bosatta i den andra staten och som äro skattepliktiga därstädes i enlighet med bestämmelserna i avtalet;

5. upplysningar angående från inkomstskällor i den ena staten härflytande

I. Inlichtingen, automatisch uitgewisseld overeenkomstig het eerstbedoelde Verdrag.

De volgende lijst, die bepaalde inlichtingen opsomt, welke automatisch door beide administraties onderscheidenlijk zullen worden uitgewisseld, zal een uitvoeringsmaatregel vormen van de artikelen 24 en 26 van het Verdrag.

De bevoegde autoriteit in een van de Verdragsluitende Staten mag de bevoegde autoriteit in de andere Staat verzoeken, indien nodig, de lijst aan nieuwe omstandigheden aan te passen.

De bevoegde autoriteit in elke Staat zal automatisch na het einde van ieder kalenderjaar aan de bevoegde autoriteit in de andere Staat toezenden:

1. Een lijst vermeldende de naam en het adres van inwoners van de andere Staat, die zijn onderworpen aan inkomsten- of vermogensbelastingen in de Staat, welke de inlichtingen geeft;

2. inlichtingen met betrekking tot de verdeling onder de voorwaarden bedoeld in de artikelen 6 en 7 van het Verdrag, van de voordelen behaald door ondernemingen, die haar bedrijf uitoefenen door middel van een vaste inrichting in beide Staten;

3. inlichtingen met betrekking tot dividenden betaald door een lichaam van een van de Staten en toekomend aan inwoners van de andere Staat;

4. inlichtingen, voor zover deze inlichtingen beschikbaar zijn, met betrekking tot interest, inkomsten van roerende en onroerende zaken, en royalties voor het gebruikmaken van octrooien, modellen, handelsmerken, geheime procédés of recepten, welke toekomen aan inwoners van de andere Staat en aldaar onderworpen zijn aan belasting overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag;

5. inlichtingen met betrekking tot lonen, salarissen, pensioenen en lijf-

löner, arvoden, pensioner och livräntor, som tillfalla personer bosatta i den andra staten och som äro skattepliktiga därstädes i enlighet med bestämmelserna i avtalet.

Upplysningar, som avses i punkt 4 eller 5, skola utbytas endast om den skattskyldiges årliga inkomst av i punkt 4 eller 5 angivet slag överstiger 1 000 floriner respektive 1 000 svenska kronor.

renten van bronnen in een van de Staten, welke toekomen aan inwoners van de andere Staat en aldaar onderworpen zijn aan belasting, overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag.

Inlichtingen, vermeld in nummer 4 of 5 zullen slechts worden uitgewisseld, indien de jaarlijkse inkomsten van de belastingsplichtige, vermeld in nummer 4 of 5 onderscheidenlijk 1 000 gulden of 1 000 Zweedse kronen te boven gaat.

II. Upplysningar vilka skola lämnas på begäran.

Behörig myndighet i vardera staten äger hos behörig myndighet i den andra staten, med den begränsning som följer av vederbörliga artiklar i avtalen, begära upplysningar i särskilda fall.

Om upplysningar, vilka utbyts i enlighet med bestämmelserna i ett av avtalen, skulle visa sig icke vara i överensstämmelse med verkliga förhållandet, skall behörig myndighet i den stat, som mottagit upplysningen, så snart som möjligt meddela behörig myndighet i den andra staten besked härom.

Skriftväxling angående upplysningar må äga rum antingen på språket i den stat, hos vilken upplysning begäres, eller på engelska språket.

§ 2.

De båda delegationerna hava överenskommit att föreslå

att de minsta belopp, som skola vara föremål för indrivning enligt avtalen, skola fastställas till 500 floriner eller 500 svenska kronor;

att framställning om indrivning även som i avtalen avsedda handlingar skola vara avfattade på språket i den stat, som gör framställningen, och vara åt-

II. Inlichtingen verstrekt op verzoek.

De bevoegde autoriteit in elke Staat kan de bevoegde autoriteit in de andere Staat verzoeken, met inachtneming van het voorbehoud, gemaakt in de betreffende artikelen van de Verdragen, inlichtingen te verstrekken betreffende bepaalde gevallen.

Indien blijken mocht, dat inlichtingen, uitgewisseld overeenkomstig een van de Verdragen, niet in overeenstemming is met de werkelijke omstandigheden, zal de bevoegde autoriteit in de Staat, welke de inlichtingen heeft ontvangen, zich zo spoedig mogelijk in verbinding stellen met de bevoegde autoriteit in de andere Staat.

De briefwisseling met betrekking tot het verstrekken van inlichtingen kan gesteld worden ofwel in de taal van de aangezochte Staat ofwel in de Engelse taal.

§ 2.

De twee delegaties zijn overeengekomen aan te bevelen,

dat de minima voor invordering in aanmerking komende bedragen, bedoeld in de Verdragen, worden vastgesteld op 500 gulden of 500 Zweedse kronen;

dat het verzoek tot invordering en de bescheiden, bedoeld in de Verdragen, worden gesteld in de taal van de verzoekende Staat en vergezeld gaan van

följda av en officiellt bestyrkt översättning till språket i den stat hos vilken framställningen göres. een geautoriseerde vertaling in de taal van de aangezochte Staat.

Haag den 19 november 1951.

Den Haag, 19 November 1951.

På den svenska delegationens vägnar:

Rolf Dahlgren.

Voor de Nederlandse delegatie,

w.g. Van den Berge.

På den nederländska delegationens vägnar:

W. H. van den Berge.

Voor de Zweedse delegatie,

w.g. Rolf Dahlgren.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland i statsrådet å Stockholms slott den 28 mars 1952.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, LINGMAN, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL.

Sedan förhandlingar i enlighet med Kungl. Maj:ts beslut den 26 oktober 1951 slutförts med nederländska regeringen rörande åvägabringande av ett avtal mellan konungariket Sverige och konungariket Nederländerna för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet ävensom ett avtal mellan de båda länderna för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande skatt å kvarlåtenskap samt avtalen jämte därtill hänförliga protokoll denna dag godkänts efter föredragning av chefen för finansdepartementet, finner Kungl. Maj:t gott bemyndiga ministern för utrikes ärendena att för Sveriges del under förbehåll för ratifikation underteckna avtalen och protokollen.

Till vad chefen för utrikesdepartementet sålunda hemställt, vari övriga statsrådsledamöter förena sig, behagar Hans Kungl. Höghet Regenten lämna bifall.

Ur protokollet:

Gunnar Ljungdahl.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 25 april 1952.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÅNG, ERICSSON, ANDERSSON, LINGMAN, HAMMARSKJÖLD, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sköld, anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena.

Sedan Kungl. Maj:t den 28 mars 1952 bemyndigat chefen för utrikesdepartementet att för Sveriges del underteckna avtal mellan Sverige och Nederländerna för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet samt å kvarlåtenskap jämte tillhörande protokoll av en lydelse svarande mot de förslag, Kungl. Maj:t tidigare samma dag för sin del godkänt, ha nämnda avtal med tillhörande protokoll denna dag blivit vederbörligen undertecknade.

På grund av att från nederländsk sida före undertecknandet upptagits till diskussion vissa formuleringar i avtalstexten kunde avtalen icke — såsom avsikten var då jag anmälde ärendet den 28 mars 1952 — undertecknas å sådan tid, att proposition kunnat framläggas till riksdagen före den vanliga propositionstidens utgång. Då det emellertid är avsett att avtalen skola tillämpas från och med innevarande års taxering får jag, under återopande av vad jag den 28 mars 1952 anförte i ärendet, hemställa att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att

dels godkänna nämnda avtal och protokoll;

dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att, i den mån det för genomförande av ifrågavarande avtal erfordras, vidtaga ändringar i verkställda taxeringar, vare sig de avse statliga eller kommunala skatter.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen, förordnar Hans Maj:t Konungen att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Otto Winther.